

SVATOBŮŘICE-MISTŘÍN

ZIMNÍ
ZPRAVODAJ OBCE

4/2021

Obec
Svatoňovice-Mistřín

*Přijměte přání
radostných Vánoce
a úspěšného nového
roku!*

J. Špr

P f 2 0 2 2

Vážení spoluobčané,

v tomto úvodníku se ještě vracím k událostem okolo hodů 2021. Na mimořádném zasedání rady obce jsme velmi zodpovědně zhodnotili epidemickou situaci v naší obci ve vztahu k hodům. Na jedné straně jsme posoudili možnost setkání většího množství lidí a možnost rozšíření infekce. Na druhé straně si uvědomujeme, že národopis je v naší obci pevně zakořeněn a je součástí života velké části občanů. Protože již v loňském roce byla tato tradice zrušena, dohodli jsme se, že zachováme hodové slavnosti v celém rozsahu. S blízcími se hody se začala epidemická situace výrazně zhoršovat, proto jsme rozhodli nejprve zrušit sobotní muziku, která je z hlediska šíření nemoci nejrizikovější. V neděli proběhly hodové slavnosti včetně průvodu a večerní muziky v celém rozsahu při dodržení všech zásad ochrany zdraví. Během úterního dopoledne jsme z důvodu zhoršené situace odvolali úterní taneční zábavu, což se setkalo s nevolí zvláště u mladých.

Proč celou tuto situaci podrobně popisují? Chci ukázat, že není jednoduché se rozhodnout a zít na sebe zodpovědnost, jednak za zdraví všech občanů a přitom udržet naše staleté tradice. Abychom se do budoucna vyvarovali těmto situacím, apeluji na všechny občany, aby se povznesli nad všechny malichernosti a nechali se proti COVID-19 naočkovat.

Protože se blíží vánoční svátky a začátek roku 2022, přeji všem spoluobčanům klidné, pohodové a radostné prožití vánočních svátků a do nového roku 2022 hodně štěstí, hlavně zdraví a splnění všech Vašich přání.

Miroslav Veselý, starosta obce

Úvodník.....	2
--------------	---

ZPRÁVY Z RADNICE

Slovo starosty.....	3
Slovo místostarosty.....	4
Z jednání zastupitelstva	5
Krizová linka.....	6

NAHLÉDNUTÍ DO OBEČNÍ KRONIKY

Pověry a besedy	6
-----------------------	---

ODEŠLA OSOBNOST OBCE

Josef Varmuža	9
---------------------	---

PŘIŠLO V POŠTĚ

Návštěva z Orlických hor	10
Vzpomínky z vojny.....	11
Dáma v Mistríně	12

ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA, FARNOST

Mateřské školky	12
Co se děje v naší škole.....	14
Farnost.....	20
Charitní pečovatelská služba.....	21

Z ČINNOSTI SPOLKŮ A SESKUPENÍ

Podkověnka.....	22
Krušpánek	23
RC Krteček	23
Slovácký krúžek.....	24
Slovácký soubor Lúčka	25
Ženský sbor Rezedky.....	26
Mužský sbor	28
Soubor Mistrín	30
MO Svazu tělesně postižených.....	30
SDH Svatobořice.....	31
SDH Mistrín	32
T. J. Sokol Svatobořice	33
Stolní tenis	34
Box Club Mistrín.....	35
T. J. Sokol Mistrín - kuželkáři.....	35
SK Spartak.....	36

KULTURNÍ DŮM INFORMUJE

Knihovna.....	38
Obecní kulturní dům	39
Co bylo a co bude	44
Jubilanti	46
Pranostiky	47

K ZAMYŠLENÍ

Údržby spojené se zimním obdobím	48
--	----

ZAŘAZENO NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Silvestrovský pochod letos.....	64
---------------------------------	----

Slovo starosty

Konec letošního roku je zde a já bych Vás chtěl informovat o dokončených akcích letošního roku.

Nejprve k největší stavbě a tou je výstavba nové ulice Přední Díly. Přestože stavba začala, vinou pozdního schválení stavebního povolení, až v měsíci srpnu, podařilo se dodavatelské firmě vybudovat jen kompletní kanalizaci, vodovodní potrubí, plynové potrubí a vsakování pro budoucí ulici. Během zimních měsíců byla stavba zastavena a bude pokračovat hned s nástupem jara, aby byla do konce května ukončena.

V listopadu jsme dokončili demolici rodinného domu v ulici Příční. Na jeho místě vznikne několik důležitých parkovacích míst a celý prostor bude zprůhledněn a ozeleněn. Je to další bod naší snahy o zvýšení bezpečnosti dopravy a zkrášlení venkovních ploch a celkového vzhledu obce.

Jak jsem již upozornil v minulém zpravodaji, nepodařilo se nám zajistit firmu pro vybudování místní komunikace k bytovému domu na staré škole, ani pro rekonstrukci veřejného osvětlení v ulici Na Chmelnici. Obě tyto stavby budou přesunuty na jarní měsíce roku 2022. Také instalaci bezdrátového rozhlasu bude možné uskutečnit až na jaře příštího roku. Firma, která vyhrála výběrové řízení již v březnu letošního roku, nesplnila na konec podmínky výběrového řízení a po několika

odvoláních byla v listopadu vyřazena ze soutěže. Bohužel během zimních měsíců nelze nový rozhlas instalovat.

V této době se již intenzivně připravujeme na akce naplánované na rok 2022. Jen krátce je představím. V první řadě musíme dokončit infrastrukturu v ulici Přední Díly, postavit místní komunikaci k bytovému domu s parkovištěm, konečně provést rekonstrukci veřejného osvětlení v ulici Na Chmelnici. Další bude výstavba parkoviště u rybníku v Mistříně, částečná rekonstrukce chodníků na hřbitově, rekonstrukce střechy na Domu služeb, rekonstrukce kanalizace na obecním úřadě a kulturním domě, výstavba veřejného osvětlení v ul. Vrbátky u bývalého Slezanu, modernizace a rozšíření sportovního areálu u základní školy, přestavba hřiště v ulici Vyhnálov, výstavba komunikace v ulici Hliník, zřízení autobusového zálivu na zastávce v Mistříně od Hodonína a rekonstrukce topení a WC v kuchyni základní školy.

Z tohoto výčtu je jasné, že pro příští rok nás čeká spousta práce. Pokud budeme zdraví, určitě se nám podaří většinu těchto úkolů během roku 2022 splnit.

Miroslav Veselý, starosta obce

Slovo místostarosty

**Vážení spoluobčané,
podzimní čas je již pomalu za námi a čeká nás krásné zimní období.
Vím, že situace ve společnosti ohledně dané pandemie je velmi
nepříjemná a zatěžující pro nás všechny. Věřím, že vánoční čas nás
přivede na pozitivní myšlenky a zlepší náladu.**

V průběhu podzimu se v naší obci prováděly zejména technické práce. Opravy chodníků, cest, zdravotní ořezy stromů a celkově jsme se snažili o úklid v obci. Někdy to vypadá, že se neděje skoro nic, ale opak je pravdou. Takové drobné práce jsou důležité a zlepšují celkově kvalitu života v naší obci. Začátkem prosince proběhla již slíbená výsadba okrasných stromků a dalších dřevin v katastru obce. Budeme pokračovat i počátkem jara s další výsadbou. Dané dřeviny pochází z Holandska, kde je kvalita mladých stromků jedna z nejlepších, jen letošní rok byl náročný na získání daných odrůd. Po technické a pracovní stránce jsme dobře připraveni na nadcházející zimní období, ale i tak vás opravdu všechny prosím o trpělivost při úklidu sněhu, údržbě chodníků a posypu cest. Vždy není v našich silách být na všech místech v obci v jeden čas. Nyní nás čekají velmi pěkné vánoční svátky a já věřím, že si to všichni užijete v poklidu v rodinném kruhu s vašimi blízkými. Hlavně užívejte příjemných chvil adventních a myslte jen na to dobré.

Přeji Vám všem ve zdraví prožitě zimní období a krásné sváteční dny.

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Rád bych opět poděkoval všem za vzorné třídění odpadu v naší obci a správné využívání sběrného dvora v roce 2021. Musím opravdu uznat, že třídění plastů, papíru, plechovek, jedlých tuků a dále využívání sběrného dvora funguje velmi pěkně. Společnost EKOR, která zajišťuje v naší obci svoz odpadu, musí opět zvýšit poplatky od roku 2022 z důvodu celkového zdražení skládkového. Celková částka zaplacená obcí v roce 2021 za vývoz a zpracování odpadů činí 3 004 364,53 Kč. Částka vybraná od občanů činila 1 500 954,00 Kč. Zde je jasné vidět, že obec doplácí skoro stejnou částku. Doufám, že si učiníte představu, jakou částku by

musela obec vybírat od občanů, kdyby na tyto poplatky nedoplácela. Částka by musela být až dvojnásobná při daných cenách za likvidaci odpadu. Zastupitelstvo obce Svatobořice-Mistřín rozhodlo, že jako poděkování občanům za vzorné třídění odpadu doplatí danou částku z obecního rozpočtu, a proto poplatek i pro rok 2022 zůstane stejný, a to 450,- Kč na osobu. Osvobození od poplatku za svoz netříděného komunálního odpadu jsou děti do 3 let a 4. a další nezaopatřené dítě v rodině.

Ještě jednou děkuji, že máte snahu třídit odpad a správně využíváte sběrný dvůr.

Adam Pavel Špaček, místostarosta obce

Z jednání zastupitelstva obce

Zkrácený zápis ze XVII. zasedání zastupitelstva obce

Na čtvrtek 23. září bylo svoláno XVII. zasedání Zastupitelstva obce Svatobořice-Mistřín. Jeho zahájení bylo kvůli nahlášenému pátrání po ztracených místních dětech pozdrženo o 15 minut. Toto zdržení bylo vyváženo šťastným nálezem dětí u babičky ve vedlejší vesnici.

Po kontrole usnesení seznámil starosta obce zastupitele s činností rady obce, s plněním rozpočtu za osm měsíců roku 2021 a s přijatými rozpočtovými opatřeními, které schválila rada obce. Zprávu z jednání kontrolního výboru přečetl Ing. Gazda. Také vzali na vědomí závěrečný účet DSO Mikroregionu Nový Dvůr za rok 2020.

Stanovení obecního systému odpadového hospodářství a místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství bylo schváleno vydáním obecně závazných vyhlášek č. 1 a 2 /2021. Dále zastupitelé jednali o prodeji části pozemku p. č. 24/1 místní obce, na který přesahuje stavba rodinného domu. Tento prodej byl schválen. Byly schváleny také žádosti o mimořádný příspěvek na činnost SDH Svatobořice a SDH Mistřín.

Důležitá debata se rozvinula ohledně žádosti o navýšení příspěvku obce na spoluúčast při

rekonstrukci Sokolovny ve Svatobořicích. Výsledkem bylo schválení finanční spoluúčasti, a to za předpokladu získání dotace z dotačního programu Národní sportovní agentury.

Další velkou diskusí byly žádosti o změnu využití dotace u spolků a souborů. Nakonec byly všechny změny schváleny.

Z minulého zasedání ZO byly odloženy návrh kupní smlouvy a smlouvy o úschově při odkupu pozemků v ulici Na Hraničkách od společnosti Rodinné domy Hutaře, Brno. Nyní byly tyto smlouvy schváleny a do rozpočtového opatření č. 12 byla částka zapracována.

Nabídka od místní občanky na prodej pozemků v k. ú. Svatobořice (jedná se o pozemky pod místní komunikací) byla zastupitelstvem obce také schválena.

O postupu prací v obci informoval místostarosta obce Bc. Špaček. V posledním bodu starosta odpovídal na dotazy zastupitelů i přítomných občanů a posledním bodem byl příspěvek MUDr. Neduchalové o covidové situaci v obci.

Miroslav Veselý, starosta obce

Současná pandemická situace je náročná také pro naši psychiku.

Strach z nákazy, strach o zdraví své i blízkých, obavy o život. To vše jsou stresové události, které neblaze mohou poznamenat naše psychické zdraví. O to je přirozené a nutné starat se stejně jako o to fyzické.

Proto organizace SPIS (www.spis.cz) zřídila Krizové linky pomoci pro zdravotníky i pro blízké pacientů. Vše probíhá pod záštitou Ministerstva zdravotnictví.

**Krizová linka pro nemocné a blízké pacientů
227 272 225**

**Linka kolegiální podpory pro zdravotnické
pracovníky 530 331 122**

Krizová linka je k dispozici nepřetržitě a bezplatně. Má za cíl podpořit blízké pacientů, zemřelých či nemocných, kteří se cítí ztraceni v této situaci a potřebují více informací. Tito lidé mo-

hou na sobě cítit velký dopad aktuálních událostí nebo ztráty, být sami se svou bolestí (nespavost, smutek, nechutenství) a vnímat potřebu hovořit o tom, podpořit, poponést. Obrátit se o pomoc není projevem slabosti, ba naopak.

Na webu je spousta dostupných doporučení pro zdravou psychohygienu, tady alespoň v kostce: „Mít určitou míru strachu je v dané situaci normální. Důležité je udržovat si pozitivní zdroj emocí a určitou dávku humoru. Se zvýšenou mírou nejistoty a stresem se dá pracovat. Důležité je, nebýt na to sami. Všeho moc škodí, a to platí momentálně i co se sledování médií a televize týče. Pokud cítíte, že situaci nezvládáte, i přes výše uvedené, obraťte se na odborníky. Ohleduplnost jeden k druhému umožňuje vše společně lépe zvládnout.“

Iveta Gongalová

koordinátorka SPIS Nemocnice Kyjov p. o.

■ NAHLÉDNUTÍ DO OBCENÍ KRONIKY

Besedy a pověry Kronika Mistřína

• kronikář Martin Kundera - rok 1926

Čím se zabývali naši předkové?

Snád' z dlouhé chvíle a nebo jaké hry mívají:

chlápce se hrávali v kuželky nebo o krejcarů z desky s které je pouštěli na zem a pak pýdi výpyd'ovali, do hospod se tenkrát nechodilo, stáři besedovali, karty nežnaly, kluci se hráli v pucku, nebo třefovali venku do terče, nebo přeskakovali nějaký příkop nebo se předbýhali o sázku který k cíli dřív doběhne, celkem nebyli to hry nijak špatné. Takové hry já také pamatuji všelijaké to byly hry třeba na mlynek a přeskakovat síbénku, kdo nepřeskočil ten dostal na ruky nebo po hřbetě rakoskou.

Jinak se do hospody ti mladší ani neukázali neboť to bylo velkou hanbou vysedat v hospodě, chasa ti se někde hráli za hůmnama, a stáři besedovali jak jsem již svrchu naznačil. Mladici pod 20 let nesměli do hospody, jenom ti co došli z vojny nebo snád' z vandru a to se scházeli v některém domě ne v hospodě, do hospody jenom k mužice jinak ne.

Pamatuji se když můj bratr přišel z vojny r. 1851 - Itálie bylo mu 26 let, pak byl teprve stárkem chasy. Že jsem někdy šel do některého domu pro něho, tedy mně tam také zavolal, také i v našem domě mně někdy tá chasa svoje besedy.

Pověry našeho lidu

Mýlil by snad někdo kdyby mněl zato, že snad dnešní dobu takové věci nejsou možný, tyto pověry a čary dosud se mezi našim lidem ještě snad v každé obci více nebo méně udržují, a mají ještě pevnou půdu, že se tak brzi nevíkoreni z našeho lidu. Na důkaz tohoto zlozviku podávám několik případů a sice:

V domě souseda P. M. se před nedávnem stratila větší část peněz, přitom padlo podezření na jednu starou ženu, poněvadž ji to dokázat nemohli, ihned to šli skusit k jakési babě (bohyni) na kopanice, a ta čarovala, peníze zato brala, ale na konec nic nevíčarovala než hloupým lidem peníze z kapsy.

Takových případů se unáš na venkově více stává častěji, ale když potom se někdo nechá napálit, pak se zato stydí, a rač ostane stím potichu, aby se mu jiní moudřejší nevísmáli. Také s dobytčkem někteří lidé věří že mu škodí jiný (hlavně ženské) věří čarám, a nenechají sobě toto nijak vymluvit – tomu věří více jak sv. Evangelium, márně by to některým lidem někdo chytřejší nebo sečtejší vymluvíval, oni stojí jenom na tom svojem starém, nejdřívější přitom jest že co má taková hloupost vymizet, tak se ještě rozšiřuje.

Tolik o těch pověrách a těch čarách.

V jiném domě když byly okradeni ihned take běželi k této babě, ona pak jim nařídila aby z toho domu (na který mají domění) aby žádného do svého domu nevypouštěli, a že ta ženská (totiž ta zlodějka) musí stít co stít k nim za každou cenu přijít, a kdyžby nepřišla, že bude poznamenána tím, co ukradla, ale baba sebrala peníze a zase se nezdověděli nic dalšího; jediné že je tato baba (Bohině) napálila, jako ty ostatní hlupáky. Dalo by se ještě velmi mnoho takových případů popsati, ale myslím že toto postačí čtenáři jak dosud v našem kraji tyto věci se ještě provádějí. Ze lidí mnozí ještě dodnes věří všelijakým pověrám toho netřeba připomínati, toho máme dosti dokladů, někdy velmi často se stává, že se někdo nechá napálit i cigance, vzlašt ženské ty ještě drží na čary, jest to směšno něco psát za nynějšího věku o těchto věcech, ale jest to svatá pravda.

Tolik jsem ještě chtěl na doplněk připomenout.

Úryvek ještě o besedách

Ze dřívějších dob nebylo novin ani žádných čtenářských spolku, a knih také málo, tu se sousede scházivali u některých na besedu, buďto někdo čel z Knihy a ostatní poslouchali, a nebo také rádi vzpomínali dobré nebo špatné časi a nebo vyprávěli všelijaké pohádky, některé se nám dochovali dodnes, takovým schůzkám domácím se říká beseda dodnes.

V pozdějších dobách nastali takzvané čtenářské spolky, které v některých osadách dobře působí dodnes, ale ve většině, jsou již ze čten. spolku karbanické filiálky (jako třeba u nás) k velké škodě našeho lidu, v takových spolkách které spočívají na křesťanských zásadách možno budovati a proboužeti a vzdělávati zvláště tu mládež. Bohužel nestává se tak, jak jsem již zvrchu napsal, byl u nás krásný a vzorný spolek čtenářský ale několik lidí tam chtělo met jenom kartý.

Drání perí a jiné besedy.

Ku drání perí se sezvou ženy nebo děvčata, aby sobě ty dlouhé zimní večery ukrátili, a tak se dere a až sederou pak je nějaký ten aldamáš, a zase jdou drat perí do jiných domů a tak se to opakuje celou zimu, ovšem že každá hospodyn by ráda měla toto hotové do Vánoc nebo do nového roku – což se vždycky nepodaří.

Ze starších dob, když se ještě přádávalo to bylo teprve těch besed a besedníků; ale tenkrát nebyli lidé tak klevetivý, jako dnešní někteří lidé, hlavně ženské, neboť často se stává že stakových besed bývají potom soudy a velké pohoršení mezi sousedy a celýma rodinama, slovem tedy – že za nynějších časů jsou takové besedy kolikrát samé klevety a takový lidé se asi nestydí když nemají dost živých, že také tupý těch a hanobý co odpočívají v zemi.

Ze těch starých dob se neměli tak dobře jako dnes ti lidé upracovaní od té kruté roboty, a přece byli spokojeni, že byli zdraví a při práci zpívali krásné písně při každé práci, ubožáci kdyby dnes z hrobů vstali, slyšeli by ty

hrozné oplzlé ba i rouhavé odrhovačky, ti by utékali od nás a to je dnes ve velké módě, chci se také zmínit jak se ti naši předkové chovali ku svým představeným jak světským — tak i k duchovním, a ku věcem posvátným a náboženským jak je čtli a sobě vážili, ale dnešní mladý lid nemá úctu k žádnému, žádného nepozdraví (ani děti né) ani když zvou poledne nebo klekání se málo kdo modlí, ještě ty starší lidé ti všechno ještě zachovávají, ale mladí lidé ti už P. Boha nebudou potřebovat, (tak jsme daleko až přišli).

Tolik o těch všelijakých besedách.

Také něco o našich zabýjačkách

Jindy když se zabýjávalo tak mimo toho, že se posílalo všem příbuzným zabýjačka do domu, ještě večer byly všichni pozváni ku večeri celá přízeň (ovšem to bylo jenom u zámožnějších) tam byla hojná večere i dost k pití, takové večeri říkávali v cizím slově Karmina, to již všechno vymizelo nadobro. Zabýjačku sobě vespolek ještě někteří posílají, ale to ostatní — to už všechno zahynulo, jako to všechno ostatní.

Text z kronik je přepsán doslovně, včetně chyb.

Lenka Gajdová

Josef Varmuža + 2. 11. 2021

Jožka Varmuža se narodil 19. září 1941 ve válečné době

Od dětství v sobě poznával sílu zpěvu a tónů, kterými lidem pomáhal násobit radost a tlumit žal, což je nedoceněná síla hudby, jež nás v podání Varmužovy cimbálové muziky dokáže znovu a znovu překvapovat - pro Jožku se stala životním posláním. Nehrál však jenom pro zábavu, do svojí muziky vkládal motivy křesťanské a stál si za nimi i za minulého režimu, který liturgické muzice nepřál.

Z biblického pohledu jsou Jožka a Heda Adamem a Evou rodu, který dnes čítá šest dětí, třia dvacet vnuků a tři pravnuky. Jožka svůj rod a jeho tóny neviditelnou rukou drží dál. Každý muzikant, aby mohl hrát, musí mít anděla strážného. U Varmužů tím andělem či svorníkem byla manželka a matka Heda, která nejenže dokázala vstřebávat věci jak dobré, tak i nástrahy světa kolem, ale ona je dokázala v sobě přetavit v pozitivní postoj k muzice, k muzikantům i k životu. Věděla, co je oběť a dokonale poznala chlapské potřeby i touhy. S Jožkou byli dva, ale měli jedno srdce. Do rodinné muziky postupně vtáhli syny Jožku, Pavla, Jirku a Petra i dcery Katku a Hanku.

Varmužova cimbálová muzika oslavila padesátku před sedmi lety a to je doba, kdy člověk už bilancuje a třeba se ptá, jak je možné, že tato gruntovní muzika dokáže - obrazně řečeno - trhat oblohu. Ta Varmužova jako by z nebes byla seslána a také se tam vrací. Varmužova muzika vyšla z rodného prostředí, z kyjovského Dolňácka a Dolňácku tento vklad poctivě splácí. Tím, že spolupracuje s řadou souborů z okolí, ale i s BROLNem, tělesem, které přesahuje hranice naší země. No, a když já pocházím z blízkých Skoronic, tak musím dodat, že Jožka Varmuža v době, kdy moje sestra založila u nás folklorní krúžek, v letech 1990 - 1993 osobně s krúžkem spolupracoval

a poté, až dodneška, tu pomoc delegoval na svoje syny, kteří stále dokazují, že umějí být nejen muzikanty, ale i pedagogy, protože umějí pracovat s dětmi.

Jožka se zúčastňoval Slováckých roků v Kyjově, které letos slaví sté výročí od doby, kdy se konal ten první. Vždy, když mohl, tak nezištně účinkoval. Tak při Slováckém roku 2011 oslavil sedmdesátku symbolicky v samostatném pořadu na dvoře radnice. Je logické, že taková muzika hrála a hraje také za hranicemi naší vlasti, ale pokud jí termíny vystoupení kolidovaly, tak vždycky dala přednost vystupování v rodné obci, zejména na Folklorním festivalu v Mistříně. Její provedení lidové hudby a písnička vystihují člověka v celé jeho životní šíři - jak pravil Jan Rokyta - od rána do večera, od jara do zimy, od zrození ke skonu. Dovolím si říct, že písnička je v naší době plně nedorozumění nejúčinnějším aktem dorozumívání. Jožka nám za nechal generační poselství našeho regionu, jehož zázrakem je, že tady máme jakési páté roční období, které plave nad námi, hraje a nestárne, protože zvyky a rituály, včetně lidové muziky jsou pořád mladé, když se konají rok co rok.

Jožka se svojí ženou žil prací, zpěvem i muzikou to, co bych označil za naplněný život. Nenechali se narozením vystřelit na přímku času a neřítili se vstříc konci, ale jdou po spirále v souladu s hospodářským a liturgickým rokem a zastavují se na bodech, kterými jsou svátky jako Vánoce, Velikonoce, dožínky, vinobraní, pouť, hody. Dokazují, že přírodní čas není pro nás definitivní a že život

lze učinit nejen snesitelným, ale i příjemným. Vírou a písničkou. Největším naším bohatstvím je to, co jsme za života rozdali jiným. A Jožka Varmuža se svým uměním rozdával.

**Josef Holcman
Mistřín, 8. 11. 2021**

Návštěva z Orlických hor

Poslední zářijový víkend se naše parta přátel z podhůří Orlických hor vydala vyletovat a poznat krásy naší milované Moravy.

Ubytovali jsme se v penzionu Stařa v Místříně, odkud jsme vyráželi na kolách do okolí. Na neděli naše skvělá organizátorka Evička naplánovala účast na slavnosti „Vinobraní ve Svatobořicích“. To jsme ještě netušili, jak skvělá zábava nás čeká. Náhoda tomu chtěla, že jsme se mohli usadit u stolu přímo v centru dění. Hrál cimbálová muzika, která pohládila po duši, když začaly zpívat v krojích místní sbory, zpívali jsme s nimi. Uvolněná a radostná atmosféra nás pohltila všechny. Je úžasné vidět, jak všechny generace spolu tančí, zpívají a předávají si tradice. Mohli jsme jen tiše závidět. Místo toho jsme zpívali a užívali si tu nezapomenutelnou zábavu spolu s místními. Však, kdo může říct, že by si mohl zazpívat latinsky „Vinečko bílé“ pod taktovkou místního pana faráře. Jediné, co nás mrzelo a později vedlo k zamyšlení, že jsme s místními zpěváky nemohli „dát tu naši“, protože žádnou tu naši písničku nemáme. Po skončení vystoupení jsme si popovídali u burčáku a sklenky vína s místními aktéry. Když jsme prozradili, „z kama že sme“ a že všichni bydlíme nedaleko vesnice Javornice, kde se narodil malíř J. K. Blatinský, pozval nás ředitel místního kulturního domu pan Marada na výstavu našeho krajana. Co se na Moravě u sklenky domluví, to také platí. A proto nás hned druhý den ráno očekával pan Marada v kulturním domě, abychom si

prohlédli výstavu děl malíře Josefa Korejze Blatinského, který se narodil a žil v Javornici u Rychnova nad Kněžnou, v našem kraji. Náhody, které přináší jen život. Malíř J. K. Blatinský často pobýval právě ve Svatobořicích, kde měl i mnoho přátel a známých. Maloval zde nejen krajinu, ale i domky, portréty a kroje. Díky jeho kresbám se dochovaly vzory a ornamenty zdobící domy a místní vyšívané kroje, dodnes jsou důkazem, že tradice zůstávají.

Nemůžeme opomenout návštěvu Památníku internačního tábora, která sice nebyla tou nejveselejší zastávkou našeho putování, ale nesmazatelně patří k historii nás všech. Přesto v nás zanechala hlubokou stopu a obdiv k našim předkům i díky poutavému výkladu našeho průvodce. Poslední zastávkou naší cykloexpedice po Svatobořicích-Místříně byla návštěva místní restaurace, která je součástí kulturního domu. Restaurace plná hostů, v době oběda praskala ve švech, přesto obsluha tančila mezi hosty rychle a s grácií. To Vám tedy povíme: „takové řízky, přes půl talíře, tedy u nás nemáme.“

Děkujeme všem za přátelské přijetí a vstřícnost, zejména panu Maradovi také za prohlídku obce Svatobořice-Místřín s vyčerpávajícím výkladem, za jeho čas strávený s námi, „cizími lidmi“.

Cyklisté z Orlických hor.

Vzpomínky z vojny

THE BRIDGE AT REMAGEN - aneb jak obyčejný kluk ze Svatobořic si zahrál v slavném americkém válečném filmu - Most u Remagenu.

Byl začátek dubna r. 1968 a já jsem sloužil u protiletadlové baterie v Plzni na Slovanech. Mimochodem přede mnou sloužili z dědiny na Slovanech, co já vím, ještě Josef Marada ze Svatobořic a Josef Měchura z Mistřína.

Poklidnou atmosféru tohoto památného roku narušil náš velitel kpt. Hodr, který nás svolal na učebnu. Tam nám sdělil novinu, po které nám spadla brada na krk!

Naše jednotka byla vybrána na filmování amerického válečného filmu - Most u Remagenu, jehož podstatná část se má natáčet v Davli u Prahy! A my budeme hrát německé vojáky i vojáky US army. Kdo byl v těch letech na vojně, tak ví, že to bylo něco nepředstavitelného. Prostě „Varšavská smlouva“ atd. Režisérem filmu byl Brit John Guillermin, herci George Segal, Ben Gazzara a hlavně Robert Vaughn (Sedm statečných, Bullitův případ atd.). S ním jsme byli při natáčení nejvíc v kontaktu, jelikož hrál velitele obrany mostu! Z našich herců Vít Olmer, Rudolf Jelínek atd. Mimo mne z okresu Hodonín tam se mnou byli Franta Jankův ze Šardic, Franta Skráček z Dubňan, Jožka Šebesta ze Sutoměřic a Mirek Přibyl z Veselí nad Moravou. Ve filmu jsem vidět ve scéně, kdy jako německá obsluha kanonu, která zahájila palbu, beru od podavače náboj do kanonu a podávám jej nabíječi - druhé dělo zleva. Tuto scénu jsme točili 16x!!! Režisér Guillermin několikrát vytek a kostkovanou čepici, s kterou byl proslulý, mlátil o zem, dupal po ní a anglicky nám nadával. A my mezi zuby jemu česky a moravsky. Zkrátka horor. Kdyby tak na mne řval ve Svatobořicích na Sokolovně při muzice, tak by dostal po čuni, až by zhltnul dýmku, z které neustále čmáňal. Kdo by si chtěl tento film najít na internetu a tuto scénu stopnout a rozfázovat, tak ho chci upozornit, že jsem měl o 53 roků méně, jsem v uniformě wermachtu a lehčí o 30 kg. Byl jsem štíhlý jak proutek, protože jsem hrál celé 2 roky za Duklu Slovany Plzeň fotbal. Byl jsem nejlepší střelec soutěže. A to mě ještě tenkrát neříkali „Gerd“. A hráli jsme ještě o třídu výš, než hraje v současné době Spartak. To, že jsem hrál v americkém filmu, věděli jen

moji nejbližší příbuzní a kamarádi. Já jsem to do světa nevytruboval. Tenkrát jsme si soukromí hlídali na rozdíl ode dneška, kdy lidé oznamují světu každou volovinu na netu. Ovšem byla jiná doba, v jiném režimu. A my jsme byli rádi, že se vyhybáme vojně, i když jsme hráli vojáky.

Mimo tuto scénu se ještě mihnu ve scéně, kdy gen. Patton přijede do základního tábora US army u Remagenu, vyskočí z džípu a rozprostře mu mapu na kapotu džípu. Já jdu v pozadí na výdej stravy. Pár vteřin. Dále jsme ve scénách, které se natáčely z helikoptéry, jako američtí vojáci na nákladních vozech s karabinami v rukách. No velká filmová hvězda, co vám budu povídat. A kvůli tomu jsme v Davli byli od půlky dubna 1968 do 21. srpna 1968, kdy skončilo filmování. Měli jsme tam být původně až do podzimu 1968. Na scéně se však objevili jiní „herci“. A to Rusáci s kámoši z Varšavské smlouvy, kteří nám náš sladký život při filmování rezolutně utnuli. A my jeli zpátky do Plzně na Slovany. Po vojně jsem film, který se dotácel v ateliérech v Rakousku, uviděl na letním kině v Kyjově, a to byla groteska. Kamarádi, s kterými jsem na filmu byl, na mne furt hulákali, kdy už budu, a já jim vysvětloval kdy. Ostatní lidi zase na nás, ať držíme klapačky. A čuměli po mně, co su za herca, že mne neznají. Z natáčení mám tolik zážitků, které by vydaly na knížku. A dívím se, že mě ještě nějaký novinář či spisovatel nevypátral. Totiž ono filmování, americké tanky a zbraně, které byly zaparkované vedle fotbalového hřiště v Davli, na kterém jsme ve stanech bydleli, a americký filmový štáb byly jednou ze záminek, proč nás Ivani + kámoši nečekaně v noci 21. srpna navštívili. A dost dlouho tento nevíтанý host u nás zůstal. Když to tak vezmu, tak my kluci z posádky Plzeň Slovany jsme byli takoví první disidenti v boji proti bolševikovi (sranda). Ovšem kdyby na našich místech byli někteří naši taky politici, tak by z toho vytřískali minimálně post ministrů či prezidenta. To je ale jiná písnička a takovou já nehraji!

Vladimír Kopřiva (Gerd)

Dáma v Mistříně

Tradiční setkání hráčů dámy, které se na Moravě pořádá řadu let, přivítali letos v penzionu Pod vinohradem již poněkolkáté.

Pořadatel, Česká federace dámy, pozvala hráče z celé republiky a také starostu Svatobořic-Mistřína Ing. Miroslava Veselého, který celý turnaj odstartoval a k potěšení hráčů přinesl reklamní a propagační materiály obce. Po zahřívacím pátečním přátelském turnaji se v sobotu hrálo mistrovství republiky v mezinárodní dámě (deska 10x10 a 20 kamenů proti 20), v sobotu pak rapid turnaj v klasické české dámě. Pořadatelé očekávali start i místních hráčů, především z řad dětí, to se ale nestalo, tak snad příště.

Dáma se v soutěžní formě hraje u nás již více než 50 let, preferujeme českou a mezinárodní dámu. Každá země má svou variantu nejstarší deskové hry na světě, takže známe dámu anglickou, italskou, brazilskou, ruskou, ale jen ta mezinárodní se hraje po celém světě se stejnými pravidly. Hlavním orgánem je světová federace, které i my jsme součástí. Největším turnajem pořádaným ČFD je „Zlatá Praha“ s účastí mnoha skvělých zahraničních hráčů, především Holanďanů. Pravidelně

pořádáme svá mistrovství a jedním z nich je právě to, které se v Mistříně hrálo. Hráčům se velmi líbí prostředí i okolí a myslím, že kontakt s radnicí nebyl letos ojedinělý. Moc děkujeme a těšíme se na příští rok a snad i místní hráče.

Robert Töpfer, předseda ČFD

■ ŠKOLSTVÍ, VÝCHOVA, FARNOST ■

Mateřská škola Svatobořice

V září jsme se s radostí všichni setkali v mateřské škole.

Seznámili jsme se s novými kamarády a věřili, že ten letošní školní rok bude o něco lepší a veselejší, než byl ten minulý, kdy jsme nemohli dělat všechno tak, jak jsme si naplánovali.

Naši školičku opět rozzářil dětský smích a veselá nálada. I s příchodem podzimního počasí září třídy i chodby krásnými barvami, které dokáže vykouzlit jen sama příroda. Dívají se na nás ježčí rodinky se svými jablíčky, hemží se to tady liškami, veverkami, pavoučky Pokoutníčky a sem tam mezi barevnými lístky proletí papíroví draci. To všechno si děti společně se svými učitelkami dokázaly vytvořit.

Nejmenší naše skupinka dětí 2,5 - 3 letých si velmi rychle zvykla na svůj režim, který je velmi

variabilní a pestrý. Paní učitelky jsou pro ně druhé mámy a svoji práci odvádí skvěle, byť je velmi náročná.

Starší děti jsou zvědavější a samostatnější, a to je vidět na každodenní práci s nimi. Nejstarší děti se pravidelně připravují na vstup do ZŠ a rozvíjí se ve všech oblastech.

Bohužel podzimní počasí s sebou přináší i různé virózy a nachlazení, a to je potom vidět i na docházce dětí do MŠ. Protože jsme k sobě ohleduplní

a nechceme nikoho nakazit, je vždy vhodné izolovat se od kolektivu.

Do konce roku 2021 nám zbývá ještě pár dnů, a proto si všichni přejeme, ať je zvládneme ve zdraví a dobré náladě.

Všem přejeme krásné vánoční svátky prožité v klidu se svými nejbližšími a do nového roku 2022 už jen zdraví a srdce na pravém místě.

kolektiv MŠ Svatobořice

Mateřská škola Mistřín

Prázdniny utekly jako voda a v mistřínské školce bylo zase veselo.

V září proběhl tradiční DÝŇOVÝ TÝDEN s ochutnávkou pečených dýní, maňáskovým divadélkem, soutěžemi, hledáním pokladu a večerním svícením na zahradě.

Ríjen byl plný návštěv. První návštěva byla v MŠ ve Svatobořicích, kde nás čekal kouzelník, který do svého čarování zapojil i děti a na závěr všechny odměnil vytvarovanými nafukovacími balónky. Druhá návštěva byla do Kyjova na kino TLAPKOVÁ PATROLA VE FILMU.

Tradicí se u nás už také stal BRAMBOROVÝ TÝDEN plný zábavy, tvoření a ochutnávkou pečených brambor. K podzimu samozřejmě patří

pouštění draků, ale to se nám letos moc nedařilo. Buď víbrec nefoukalo, nebo zase až moc, nebo bylo ve školce málo dětí. Nakonec to vyšlo a mohli jsme draka pustit na kopci za školou, dokonce nám málem uletěl, když se přetrhl provázek.

Očekávanou a velmi vítanou akcí u dětí je návštěva kolotočů a místní hody. Celý týden se děti učily hodové básničky, písničky, na vycházce si prohlédly domeček s malovanými slováckými ornamenty a hodové těšení bylo ukončeno básničkou:

„KOLOTOČI, KOLOTOČI, HÁDEJ, KDO NA TEBE SKOČÍ“, na kterém se všichni povožili.

kolektiv MŠ Mistřín

Co se děje v naší škole

Cvičení v přírodě 1. stupeň

V měsíci září nám počasí přálo, tak jsme s učiteli a žáky 1. stupně uspořádali cvičení v přírodě. Každý ročník měl svoji trasu, kde si zasportovali, zahráli hry, využili přírodnin k tvoření a vše bylo doplněno poznáváním podzimní přírody a plodů. Důležité je také utužení třídního kolektivu po tak dlouhé době, kdy žáci nechodili do školy. Cvičení v přírodě se nám vydařilo, všem se líbilo, prospělo to našemu zdraví a o to víc nám ve školní jídelně chutnalo!

Učitelé 1. stupně

Podzim na dědině

V druhé půlce září navštívili žáci 2. a 3. ročníků Muzeum vesnice jihovýchodní Moravy - Skanzen ve Strážnici, aby prožili na vlastní kůži podzim na moravské vesnici. Podzimní období přinášelo našim předkům dobu hojnosti a bylo potřeba sklídit, zpracovat a uložit vše, co se urodilo. V sadech dozrávalo ovoce, ve vinohradech hrozny, na polích dorostly brambory, řepa, kukuřice a dýně. Děti si tedy přímo vyzkoušely vyorávání brambor pomocí koňského potahu a motyky, poté ochutnaly vařené brambory jako velkou pochoutku se solí. Dozvěděli jsme se také, jak se skladovala cibule, kukuřice, jak se vařila povidla, sušilo či zavařovalo ovoce, zpracovávaly hrozny na víno nebo jablka na mošt. Také jsme ho ochutnali, ten byl výborný! V jedné chaloupce strouhala a šlapala babička zelí, v jiné jsme zdobili perníky, jinde jsme viděli parní stroj na šrotování „turkyně“ či ukázký myslivost z dob Rakouska-Uherska a pletení slaměných misek. Po velmi zajímavém výkladu o hodech a stárcích

jsem si nazdobili voňavé perníčky a koupili si samozřejmě krásný lidový suvenýr. Velmi nás potěšila výstava výtvarných prací ve stodole, kde také visely obrázky dětí z 2. A. naší školy. Už se těšíme na další program ve Skanzenu ve Strážnici.

Markéta Varmužová, učitelka

Exkurze 6. ročníků do Prahy

Protože nejlepší učení je učení prožitkem, vypravili jsme se ve čtvrtek 23. 9. 2021 s žáky 6. ročníků do Prahy. Naším cílem byla výstava „Sluneční králové“ v Národním muzeu. Tato výjimečná expozice pojednávala o nálezích našich egyptologů v oblasti pohřebiště egyptských králů v Abúsíru. Mohli jsme prozkoumat bohatou reliéfní výzdobu,

vybavení, ale i běžný chod těchto pyramidových komplexů prostřednictvím předmětů nalezených našimi archeology. Pomocí audiovizuálně nahlédnout do nevykradené hrobky egyptského úředníka, ale také se prostřednictvím audiovizuálního projevu seznámit s historií egyptského zádušního chrámu jednoho z králů. Tyto a mnohé další zážitky

z výstavy pomohou dětem zapamatovat si lépe skutečnosti o životě starých Egypťanů. Odpoledne jsme si ještě prohlédli nádvoří a jižní zahrady Pražského hradu včetně Plečnickova Býčího schodiště.

Poděkování patří SRPŠ, které dětem přispělo finanční částkou na uskutečnění této výjimečné vzdělávací akce.

Jana Holubová, učitelka

Florbalové turnaje

V průběhu listopadu se naši žáci druhého stupně zúčastnili florbalových turnajů. 3. 10. 2021 se výběr ze šestých a sedmých ročníků zúčastnil florbalového turnaje v Dambořicích. Kluci jeli v oslabené sestavě a uvědomovali si, že jedou hlavně získat zkušenosti, než se nějak umístit. Dali do výkonu všechno a vybojovali krásné čtvrté místo. Do školy se vrátili plni elánu do dalšího

tréninku. O týden později, 10. 11. 2021, vyrazili na turnaj starší žáci, tentokrát do Žarošic. Výběr hráčů z osmých a devátých ročníků měl velké ambice na umístění, což ve hře potvrdili. Těsně jim unikl postup do dalšího kola, když vybojovali úžasné druhé místo.

Roman Mikliš, učitel

Sběr šípků, pomerančové a citronové kůry

Vážení rodiče, žáci, přátelé školy, i tento školní rok bude na naší škole probíhat sběr šípků, pomerančové a citronové kůry. Od předchozích roků sběru je trochu změna. Z důvodu omezených kapacit pro sušení můžeme přijímat vše pouze v usušeném stavu!

Šípky bychom měli sbírat v době, kdy jsou dokonale zralé, ale ještě nepřešly prvními mrazíky nebo nezačaly měknout (namrzlé nesbíráme, protože je nelze sušit). Barva by měla být červená, na dotek musí být tvrdé.

Pomerančovou a citronovou kůru dokonale vysušíme. Nesušíme mandarinkovou, grepovou ani žádnou jinou kůru. Jenom pomerančovou a citronovou!

Všechny usušené přírodniny se budou vybírat

v kabinetě přírodopisu nové budovy základní školy Svatobořice-Mistřín. Každá trocha se cení, děkujeme...

Jana Brhelová, učitelka

Konference „Šikana a agresivita očima žáků“ v Ratíškovicích

Dne 10. 11. 2021 se žáci 8. a 9. ročníku zúčastnili konference v Ratíškovicích, kterou pořádala Základní škola a Mateřská škola Ratíškovice ve spolupráci s MAS Jižní Slovácko. Této konferenci se kromě naší školy zúčastnili také zástupci škol z Dubňan a Rohatce. Covidová situace zabránila přítomnosti žáků z Hodonína a ze zahraničního Slovenska. Každá ze zúčastněných škol se na problematiku agresivity a šikany na školách podívala z jiného úhlu. Většina vystupujících si připravila prezentaci a výklad mluveným slovem.

Naše skupina ve složení Vojtěch Varmuža z VIII. A a Šimon Špargl a Václav Varmuža z IX. A přistoupila ke zvolené problematice na téma Agresivní chování ve školách trochu jinak.

Po úvodním slovu, kdy žáci vysvětlili pojem agrese, dali prostor veřejnosti na zamyšlení se nad příklady konkrétních situací, které mohou přinášet agresivní řešení, ale dají se řešit i jiným způsobem. Na závěr svého vystoupení předvedli dramatický výstup, kdy přehráli obě možné varianty jednání při provokaci žáka žákem.

Vzhledem k tomu, že na konferenci vystoupili i zástupci z řad odborné veřejnosti a také zástupci zřizovatelů škol, byla konference velmi dobře připravena a podle hodnocení přítomných žáků i hodně zajímavá. Děkuje Základní škole v Ratíškovicích, že nám dala příležitost se takové konference zúčastnit.

Zbyněk Mašek, ředitel školy

Návštěva obecního úřadu

Dne 4. 10. 2021 se žáci devátého ročníku zúčastnili velmi zajímavého setkání. V občanské výchově se učí, že jsou občané státu, obce, tak proč je neseznámit s obecním úřadem v obci, kde žijí. V tomto záměru nám velmi pomohl pan místostarosta Bc. Špaček DiS, MBA. Vysvětlil dětem mnoho důležitých témat: volby do zastupitelstva, fungování obecního úřadu, práce jednotlivých odborů na úřadě, možnosti, jak ovlivnit život v obci.

Devátíci k setkání:

1. Exkurze na OÚ byla zajímavá, dozvěděli jsme se spoustu nových informací o naší obci.

2. Bylo to super a vedlo mě to k tomu, že se nemusím ničeho bát. A když něco budu potřebovat, vždy můžu na OÚ dojít.
3. V pondělí jsme byli navštívit obecní úřad. Dozvěděli jsme se něco navíc o naší dědině. Např. kdo je v zastupitelstvu, kdo co dělá na úřadě, co se bude stavět atd....

Děkuji panu místostarostovi za velmi milé setkání a dobře připravenou přednášku, která dětem pomůže orientovat se na obecním úřadě v praktickém životě.

Jana Brhelová, učitelka

Ve čtvrtek 7. 10. 2021 se po dlouhé pauze způsobené epidemií mohl konat projekt Baroko. Žáci osmého ročníku při něm navštívili barokní perlu našeho kraje - Milotický zámek - a dozvěděli se vše o tomto uměleckém slohu, zároveň o životě lidí v daném období. Následovala řada úkolů, které musela každá skupina zjistit a zpracovat. Letos byl projekt obzvlášť zajímavý - prohlídkou nás provázal spolužák osmáků Varmuža Vojtěch, jeho skvěle připravené informace občas doplnil pan Mgr. Lunga Václav, zaměstnanec zámku. Děkujeme oběma. 14 dní skupinky dávaly dohromady informace z projektového dne a následně prezentovali velmi úspěšně své práce před třídou. Jako překvapení osmáci ve výtvarné výchově skládali model zámku, který jsme dostali jako dar od Slováčka v pohybu. Ty teď zdobí vstupní halu školy.

Jana Brhelová, učitelka

Návštěva výstavy na KD

V rámci hodin výtvarné výchovy si žáci 6. a 9. ročníku prohlédli výstavu malíře Josefa Korejze Blatinského na kulturním domě. Výstavou nás ochotně provedl pan Rostislav Marada. Dověděli jsme se, jaký je rozdíl mezi lidovým a akademickým malířem, jak je potřeba pracovat s nadáním a talentem, jak je důležité jakékoli naše dovednosti rozvíjet. Kresby zmiňovaného malíře zachycují lidové tradice, řemesla, dokumentují různé etnografické jevy, zajímavé stavby a památky.

Některé třídy si zkusily nakreslit obrázek inspirovaný dílem pana Blatinského nebo svůj vlastní. Děkujeme panu Maradovi a těšíme se na další spolupráci.

Ve školní minigalerii si nyní můžete prohlédnout výstavu kreseb paní Moniky Kovalčíkové. Námětem jejích krásných precizních prací jsou portréty, zvířata či děti. Děkujeme za zapůjčení!

Ivana Hanáčková, učitelka

Dýně pro seniory

V pracovních činnostech na druhém stupni, konkrétně s dívkami 7. 8. a 9. ročníku a chlapci z 9. B jsme se pustili do výroby 150 kusů ručně šitých dýní. Všem žákům patří poděkování za pěkný

výrobek, doufáme, že dáreček udělal radost seniorům v naší obci při jejich říjnovém setkání.

Ivana Hanáčková, učitelka

Kroužek Dovedné ruce

V kroužku se s dětmi z prvních tříd scházíme každé pondělí. Tvoříme výrobky dle ročního období, svátků nebo jen tak pro radost. Zdokonalujeme se ve střihání, kreslení, vymalovávání, lepení, ale hlavně podporujeme dětskou fantazii a tvořivost. Děti si po každém kroužku odnáší výrobek domů. Vyrobili dýni ze sklenice a krepového papíru,

muchomůrku na kolíku nebo sovu z ruličky. Na Vánoce si připravíme svícen, vyrobíme sněhuláka, záložku jako dárek a andílka na pověšení. Děti si tvořením krátí čekání na Vánoce.

Přejeme krásné prožití svátků a hodně zdraví v novém roce.

Hana Šparglová, vedoucí

Podzim ve školní družině

V podzimních měsících jsme si to všichni ve školní družině báječně užili. Díky počasí, které nám přálo, jsme pobývali každé odpoledne venku. Slunečné dny jsme využili k různým pohybovým hrám na hřišti, v přírodě i na louce, kde jsme pouštěli draky. Samozřejmě nechyběl ani Strašidelný týden plný tvoření, zábavných úkolů, her a masek. Myslíme i na čerta a Mikuláše, a tak jsme se naučili několik básniček a nakreslili a vyrobili nezbedné čertíky. Třetí si v keramické dílně vytvořili spoustu krásných výrobků.

Jako každý rok spolupracujeme v rámci celoročního projektu nazvaného „Čtvero ročních období“ s místní knihovnou. Děti v družině plní úkoly na pracovních listech, každé čtvrtletí se vyhodnotí tři nejlepší práce dětí v ročníku a ty v knihovně dostanou zaslouženou odměnu. Měsíčně rovněž navštěvujeme knihovnu, kde si pro děti paní knihovnice připravuje poutavé prožitkové čtení. Dětem se čtení v knihovně líbí a rádi ji navštěvují.

Vychovatelky ŠD

Farnost

Drazí přátelé,

přilíš mimořádných událostí za poslední období v životě naší farnosti neproběhlo. Ale přece stojí za to některé zmínit. Prvně to byla misijní neděle, kdy se opět mohly prodávat misijní perníčky, které napekly naše farnice. Výrazně se podílely na chystání i prodeji dětí z farnosti. Výtěžek tohoto prodeje, který se posílá na Papežské misijní dílo, které dále rozděljuje tyto prostředky na konkrétní misijní projekty ve světě, činil, spolu se sbírkou v kostele, kolem 38 tisíc korun. V souvislosti s misijní nedělí se také konal v kostele misijní růženec zvláště pro děti a jejich rodiče. Po modlitbě se děti sešly na faře, kde bylo pro ně uchystáno občerstvení a promítání filmu s misijní tematikou.

Proběhlo dušičkové období, kdy se konala i dušičková pobožnost na hřbitově. Toto období listopadu je právě více věnováno modlitbě za zemřelé, kterou lidé spojí s častější návštěvou hřbitova.

Ukutečnily se také hody, kdy se v kostele mohla opět konat slavnostní mše sv. s krojovanými.

Této bohoslužbě předsedal P. Filip Hochman, kaplan z Rajnochovic, který letos slavil svou primici (první mši svatou) v Kyjově, odkud pochází. Odpoledne přišel za příznivého počasí k faře i velice četný průvod, aby si chasa i všichni další účastníci vyprosili požehnání.

V tomto období se také uskutečnilo poměrně hodně křtů, kdy ještě některé rodiny dobíhají období lockdownu, kdy bohoslužebná shromáždění byla omezena. Ale proběhlo i více pohřbů. Mezi jinými jsme se rozloučili i s panem Josefem Varmužou, dlouholetým varhaníkem a velkým folkloristou. Ať i jemu dá Pán věčné odpočinutí!

Tento článek píšu v době, kdy covid zase ve větší míře útočí. Chci vám všem popřát, abyste se mu pokud možno vyhnuli, aby nás výrazně neomezilo další období nějakých tvrdých opatření. Přeji vám pevné zdraví a krásné a pokojné prožití nadcházejících vánočních svátků a šťastné vykročení do nového roku.

P. Bedřich Horák, farář

Na Misijní neděli 24. 10. 2021 jsme se po dvou letech velmi těšili. Celý týden jsme pekli perníčky, balili a prodávali, abychom mohli poslat na Papežské misijní dílo dětí krásnou částku 24 321 Kč.

Všem za podporu dobrého díla děkujeme.
VŠICHNI JSME TUŽKOU V RUCE BOŽÍ.
(Matka Tereza)

Za Scholičku, Markéta Varmužová

Charitní pečovatelská služba

Charitní pečovatelská služba

Rok 2021 je téměř za námi a musím přiznat, že to bylo náročné a složité období nejen pro naše uživatele a obyvatele DPS, ale také pro nás pro všechny. Letošní rok byl ve znamení změn, jak už ve velké proměně našich uživatelů - v terénu i obyvatel DPS, tak i v personální změně vedoucí Charitní pečovatelské služby Kyjov, kterou se stala Mgr. Petra Zálešáková.

Hromadné akce, které se během roku na DPS běžně odehrávají, byly výrazně omezeny a lidé se ocitli v izolaci, která neprospívá nikomu. Obzvláště ne lidem, kteří jsou daleko od své rodiny. Proto po uvolnění přísných opatření a zlepšení covidové situace se obyvatele DPS během léta a podzimu, pokud to počasí dovolilo, pravidelně scházeli na opékání špekáčků na dvoře DPS. Na konci srpna se po 2 letech uskutečnil již tradiční Den otevřených dveří. Dle zúčastněných měl letos největší úspěch. Na DPS se obnovila také pravidelná setkávání u modlitby Růžence, kterými se naši uživatelé vzájemně podporují. Na podzim se začala rekonstruovat fasáda budovy DPS a současně probíhají i venkovní malířské a natěračské práce.

Pečovatelky CHPS v letošním roce absolvovaly náročný, ale pro klienty velmi užitečný, kurz Bazální stimulace. Díky tomu jsme v regionu jediná pečovatelská služba, která o své klienty pečuje v konceptu bazální stimulace. Jde o metodu, která nejenže je pro klienta velmi příjemná - protože např. u hygieny zahrnuje různé masáže - ale také příznivě působí na jeho zdraví. Jde o koncept, který stimuluje mozek a podporuje vnímání, komunikaci a pohybové schopnosti. Klientům tedy nejenom fyzicky pomáháme zvládat věci, které už sami nedokáží, ale navíc jim jemnými dotyky a masážími zlepšujeme zdravotní stav.

Komu pomáháme? Lidem, kteří potřebují pomoc nebo podporu ve své tíživé životní situaci, kdy bez pomoci druhé osoby již nedokáží zvládnout péči o sebe nebo domácnost. Můžeme poskytnout službu také rodinám v tíživé životní situaci, které např. pečují samy o dítě se specifickými potřebami (zdravotní či mentální hendikep, následky po úrazu). Nabídka péče platí též pro osoby - nejen seniory - které vlivem zdravotního stavu (dlouhodobá nemoc, úraz, pooperační stav) nebo vlivem ztráty blízké osoby nemohou obstarat své základní potřeby.

Kdy pomáháme? Pečovatelská služba je k dispozici každý den v době od 7 do 20 hodin včetně víkendů a svátků.

Jak pomáháme? Poskytujeme péči v domácím prostředí v oblasti zajištění základních životních potřeb: udržení dobré hygieny, zajištění nebo poskytnutí stravy, zajištění nákupů, úklidu domácnosti, možnost doprovodu k lékaři či na jiné instituce. Co se týká udržení hygieny, je v naší nabídce i možnost koupele v bezbariérové koupelně na DPS. Poskytujeme i základní sociální poradenství, např. jak si vyřídit Příspěvek na péči. Při poskytování péče úzce spolupracujeme s domácí zdravotní péčí Charity Kyjov.

Pečovatelskou službu finančně podporuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, Jihomoravský kraj a zejména Obec Svatobořice-Mistřín. Tímto děkujeme donátorům za finanční podporu.

Poděkování také patří pracovnícům služby za každodenní náročnou práci u uživatelů, která mnohdy přináší starosti, ale také radosti z pomoci potřebnému člověku.

Přejeme všem krásné prožití adventu, vánočního času a v novém roce hlavně pevné zdraví a pokoj v duši!

Helena Valčíková, sociální pracovnice

Podkověuka

Když máš málo vitamínů, jez ovoce a zeleninu, jak se učily děti z Podkověuky v nové říkance. Každá rada, pro toto covidové období, dobrá! Podkověuka mohla začít po roce a půl pracovat! Hurá! Během čtrnácti dní v září vedoucí s dětmi secvčily nové pásmo na vinobraní do Mistrína. Byli jsme příjemně překvapeni, jak se členové souboru snažili a s chutí pracovali na přípravě nového programu. S malováním krásných, nadměrných leporel, která nám pomohla s pořadím slok a posloužila také k výzdobě areálu při programu, nám ochotně pomohli žáci 9. ročníku s paní učitelkou Hanáčkovou ve výtvarné výchově. Vážíme si toho a moc jim za to děkujeme! V neděli 26. září odpoledne jsme se sešli v zahradě pod kostelem, pěkně oblečení v krojích, s opravdovými

zdravými rekvizitami v koších nebo na ošatkách a rozezpívali se s ochotnou muzikou Petra Šrahulky z Milotic. Přišel i jeden člen s čerstvě zraněnou rukou, kterou měl na dlaze, ale vystoupení si nenechal ujít. Pěkné prostředí, které připravil mužský sbor, dobrá nálada v obecnstvu, podpora rodinnými příslušníky a už to jelo: jabka, hrušky, trnky, erteple, ... vše zdravé, na co jste si vzpomněli. Zkrátka podzimní pásmo z vesnice v podání dětského národopisného souboru Podkověuka. Na závěr zaznělo i „moudro“ strýca Vacina ze Svatobořic: „**Jezte ovoce a zeleninu, nebude k vám chodit doktor. Jezte cibuli a česnek, nebude k vám chodit nikdo!**“ ☺

Jarmila Maradová, vedoucí

Krušpánek

Milí čtenáři,

po delší době Vás zdravíme prostřednictvím tohoto krátkého článku. Letošní školní rok jsme zahájili zejména opakováním po delší taneční pauze. Šlo to ztuhla, ale doufáme, že čím víc budeme dřít na zkouškách, tím lepší budou naše výsledky na pódiu. Mrzí nás naše zrušené 20. výročí, které nebylo v původním termínu možno uskutečnit. Nezoufejme však, přece jen jsou krásné i 21. narozeniny, proto Vás o novém termínu budeme informovat.

A co teď? Podzim se nachýlil a nastal čas Slováckých hodů s věncem. Letos jsme se zúčastnili již tradičně při výrobě hodových voniček a jejich prodeje. Spousta z nás se zúčastnila hodového průvodu v kroji. Jsme rádi, že jsme tímto činěním mohli podpořit i v této nelehké situaci stárky

Peťu Varmužu a Adélku Mrkúsovou a Ondru Výletu s Aničkou Hajnou - jednu z našich vedoucích. Hody dopadly i díky krásnému počasí velmi dobře a doufáme, že jste si z nich neodnesli nic jiného než kupu zážitků a voničku, tak jako my.

Po hodech nastalo období již téměř předvánoční. Otázkou jsou další akce. Rádi se s Vámi v případě příznivých podmínek uvidíme na venkovní mikulášské besídce, která by měla proběhnout za upravených podmínek. Jelikož toto číslo patří k předvánočním, třeba Vás na Vánoce obdarujeme opět nějakým online překvapením, kterým se Vám pokusíme zpříjemnit průběh vánočních svátků.

Za celý Krušpánek Vám přeje krásné Vánoce a šťastný nový rok.

Zuzana Tesaříková

RC Krteček

*Dejme si pod stromeček úsměv,
jenž slzy stírá a bolest hojí ...
Dejme si pod stromeček lásku a štěstí,
vždyť to opravdu málo stojí ...
Dejme si pod stromeček vše podstatné,
co nás smysluplně s každým důležitým pojí.*

Nádherné vánoční svátky. **RC Krteček**

Slovácký krúžek

Hody, covidu navzdory

Podzimním vrcholem naší činnosti odjakživa bývala příprava hodové slavnosti. To (jakož i další, vitálnější lidské aktivity) však pandemie covid-19, diplomaticky řečeno, poněkud komplikuje. Nicméně vše popořádě.

V září jsme si oblékli kroj ke dvěma příležitostem. Prvně jsme vyrazili spolu se členy a členkami Souboru Lúčka a dalšími do strážnického skanzenu, kde jsme si nanečisto zkusili hodový průvod a ukázali návštěvníkům, jak u nás hodová tradice vypadá (byť v lehce okleštěné podobě). Příjemně strávený nedělní půlden. S koncem září jsme pak vystoupili v rámci zdejšího Vinobraní v parku pod kostelem. Opět velmi příjemná akce, která byla podpořena vskutku nádherným počasím a velmi družnou a přátelskou atmosférou všech přítomných. Takto si osobně představuji ideální, divácky atraktivní „domáckou“ zvykoslovnou akci.

Další naše činnost se soustředila na přípravu hodové slavnosti. Příjemně nás naladila beseda u cimbálu, kterou jsme uspořádali přesně „štyry týdně od hodů“. Pod taktovkou zkušených, pracovitých a obětavých stárkovských párů a jejich rodin přípravy probíhaly jak po drátkách. Zhoršující se epidemiologická situace způsobovala poněkud vrásky, i přesto jsme byli odhodláni hody uspořádat, pokud to jen opatření a situace dovolí. Nakonec definitivní verdikt padl až necelý týden před hody, kdy bylo rozhodnuto zrušit sobotní zábavu, avšak při zachování nedělního programu i úterní

maskary, přičemž vstup na zábavu byl podmíněn prokázáním bezinfekčnosti. Jak to však nakonec proběhlo? Nedělní mše, průvod i večerní zábava dopadly vskutku krásně, a to i včetně bezproblémových kontrol bezinfekčnosti u vstupu na zábavu. Avšak kvůli zhoršující se situaci byla nakonec zrušena i úterní zábava. Toto okleštění na poslední chvíli příjemné nebylo, nicméně ochrana zdraví je rozhodně přednější.

Ve chvíli, kdy píšu tyto řádky, mi ještě v uších zní krásné hodové písně a před očima mám verbuňk stárků i úsměvy stárek. Krásná a hřejivá vzpomínka na hody, uspořádané covidu navzdory... Chci hluboce a upřímně poděkovat stárkům, stárkám a jejich rodinám, že do organizace hodů i v tak nejisté době šli a vše skvěle připravili. Zároveň jménem chasy upřímně děkuji vedení obce i vedoucímu kulturního domu. Bez jejich podpory a přičinění by hody neproběhly vůbec, velmi si toho vážíme. Zároveň děkuji také všem anonymním „dělníkům folklóru“, kteří se o hody a jejich zdárný průběh postarali.

A co nás čeká v následujících měsících? Plány by byly, otázka, co s nimi udělá pandemie a na ni navázaná opatření. Minimálně si Vám dovoluji popřát, drazí spoluobčané, opravdu hodně zdraví a silného ducha. To se totiž hodí vždy, v časech náročnějších však obzvláště!

Za Slovácký krúžek

Tomáš Kellner

Slovácký soubor Lúčka

V letních měsících se kolektiv souboru začal opět po delší pauze pravidelně scházet.

Byla jsem moc ráda, že jsme plynule naběhli na nácviky - a to i přes to, že by naše členská základna potřebovala posilnit. Ke konci léta jsme dostali nabídku na vystoupení v chorvatském Daruvaru, která přišla od Veselé muziky z Ratiškovíc. Bohužel byl pro nás tento termín „šibeniční“ a téměř nikdo si nemohl zajistit volno. Avšak alespoň jeden pár odjel s dechovou hudbou reprezentovat náš soubor, obec a kraj, a to vedoucí souboru Denisa Macháčková a Jakub Vašek. S celým kolektivem se budeme těšit na případnou další spolupráci s Veselou muzikou a třeba i na letní zájezd.

V září nás po delší pauze čekalo první vystoupení - ztvárnění hodů v rámci akce Podzim na dědině ve strážnickém skanzenu. S vystoupením nám vypomohli kamarádi ze Slováckého krúžku a hudebně nás doprovodila malá sestava dechové hudby. Byla to velmi příjemná neděle, kdy si budoucí starci mohli zkusit hodovou neděli nanečisto. Mnohokrát děkujeme manželům Hajným a Fricovým (z Habeša), že opět podpořili naše řady a vypomohli s účinkováním.

Další týdny již byly zasvěceny skutečným hodovým přípravám. Tanečně jsme ale nezaháleli. Pravidelné páteční nácviky jsme v předhodovém čase spojili se Slováckým krúžkem. Zavítali mezi nás

noví členové, a tak jsme oprášili zejména naše tance, jako je skočná, vrtěná, verbuňk a také zpěvy. Toto taneční zopakování přivítali i starší souborovi „kmeti“. Taktéž se uskutečnila taková komorní výuka tanců pod taktovkou Jirky Martykána, během níž členové vypilovali zejména hlucké tance.

V listopadu se podařilo uskutečnit alespoň ve zkráceném programu hodovou slavnost, tentokrát pod vedením Slováckého krúžku. A jak už tomu každoročně bývá, po hodech následuje pomyslná doba souborového útlumu. Nohy s puchýři od krojových bot a vyzpívané hlasivky poctivého hodaře potřebují odpočinek. Avšak budeme se snažit nácviku nadále intenzivně věnovat.

Co nás čeká do budoucna, to nevíme. Podle vývoje epidemické situace bychom rádi uspořádali již tradiční ples Taneční a módní show, avšak podmínky pro uskutečnění našich plánů se den ode dne mění. Motivaci a chuť máme, to je hlavní.

Na závěr bych Vám, milí spoluobčané, ráda popřála jménem celého spolku Slováckého souboru Lúčka pohodové, požehnané a ve zdraví prožité svátky vánoční a do nového roku jen to dobré - především pevné zdraví a pozitivní mysl.

Iveta Gongalová, ředitelka spolku

Ženský sbor REZEDKY

Konečně vyrážíme za hranice obce - KOVÁŘOV 10. 9. – 12. 9. 2021

Druhý víkend v září jsme spolu s mužským sborem, Cimbálovou muzikou z Milotic a s vinaři z Místřína vyrazili do Kovářova, malé obce u Milevska. Přijali jsme pozvání souboru Kovářovan.

Jihočeský folklorní soubor Kovářovan tančí a zpívá od roku 1984. Vy jste ho mohli vidět v roce 2017 na XI. Folklorním festivalu Svatobořice-Mistřín. Je to parta nadšenců od dětí po stařenky, kteří se po mnoho let obětavě ve vlastním volnu snaží udržovat lidové písně, tance a zvyky své národopisné oblasti Kozácka a lidové tradice Kovářovska. Náplní souboru je i obnovování, udržování a pořádání nádherných kozáckých krojů, které pak jeho členové předvádí při svých vystoupeních.

Kovářovan každoročně pořádá Jihočeský folklorní festival Kovářov. Hlavní ideou této akce je srdečné setkání milovníků folkloru z řad vystupujících a diváků. Programy jihočeských folklorních souborů jsou vždy obohaceny vystoupením hosta

z jiného regionu Čech. Tyto dny folkloru jsou také zpestřeny jarmarkem, kde je možné se seznámit s místními lidovými řemesly a tradičními výrobky.

Na tomto festivalu Rezedky vystupovaly už podruhé. Mužský sbor do Kovářova jezdí podstatně déle, proto už se v Kovářově cítíme jako doma a získali jsme spoustu nových přátel.

V pátek po příjezdu jsme se ubytovali, povečeřeli a zúčastnili „Štrúdlování.“ Byla to akce pro všechny Kovářovany a milovníky tohoto skvělého sladkého dezertu. Sešlo se na dvacet vzorků štrúdlu a ani my jsme nepřišli s prázdnou. Do soutěže o nejlepší štrúdl se zapojila Anička Pešová a Klárka Strýčková. Anička si odnesla také pomyslné první místo.

Byl to zábavný večer. Rezedky předvedly svoje „Cikány“ a mužský sbor svou jedinečnou „Jízdu králů“. A pak za doprovodu cimbálky se tančilo a zpívalo dlouho do noci.

V sobotu jsme si udělali zkoušku s cimbálovou muzikou a potom jsme se jeli podívat na Milevský klášter. Nejstarší klášter na jihu Čech, založený r. 1187 Jiřím z Milevska a opatem Jarlochem. Je domovem bratří z řádu premonstrátů strahovské kanonie.

Krásný dojem z prohlídky byl umocněn perfektním výkladem paní průvodkyně a ne jeden z nás byl obohacen kouskem historie z časů minulých. Pokud se chystáte navštívit tento kraj, určitě se tam zajděte podívat.

Mezitím už na návsi v Kovářově probíhal Tradiční jarmark, kde naši vinaři Laďa Varmuža a Roman Šeda nabízeli naše moravská vína a měli velký úspěch. Večer už měli vyprodáno!!!

Ve čtrnáct hodin odstartoval hlavní program slavnostním průvodem souborů. Po něm následovalo vystoupení účinkujících, tedy dětí členů Kovářovanu, samotného Kovářovanu, Stražišťánku, Stražišťanu z Pacova a Bystřiny ze Zlivi. My jsme byly uvedeny jako speciální hosté spolu s Mužským sborem Svatobořice-Mistřín a Cimbálovou muzikou z Milotic.

Předvedly jsme naše nové pásmo „Čepení nevěsty“ a potom pásmo škádlivých písní i s tanečkem. To jste mohli také vidět o čtrnáct dnů později na Vinobraní pod kostelem.

Večer jsme ještě v programu mužského sboru „VINOBRANÍ“ zazpívaly písničky z naší oblíbené sady „Šla na travu“. Pak už jsme měly každá svůj volný program ☺.

V neděli jsme při krojované mši svaté zazpívaly Zpěvy z Taizé.

Se členy Kovářovanu, našimi milými hostiteli a přáteli, jsme se rozloučili na Zvíkově, v pivovaru při společném obědě. Jeho návštěvu mohou také všle doporučit.

Po písničce: „*Na rozloučení, můj potěšení, postavím pod okny můj, aby věděli, falešní lidi, že jsem já chodíval k vám ...*“ jsme se rozloučili.

Byl to víkend nabitý písničkami, folklorem a dobrým vínkem.

Určitě na něho dlouho nezapomeneme ☺.

Také se moc těšíme na to, až se se souborem Kovářovan opět uvidíme, třeba tady u nás.

Mějte krásné vánoční dny, úsměv ve tváři a písničku na rtu.

Do nového roku 2022 Vám všechny přejeme hlavně zdraví, pozitivní myšlení, negativní testy a odstup od všeho špatného, co nám kazí příjemné prožití příštích dní.

Za Rezedky, Marcela Hasalová

Mužský sbor

Mužský sbor v roce 2021

Po delší odmlce bych Vás rád provedl naší činností v roce 2021. Ihned, jak nám to situace dovolila, jsme se vrátili k pravidelným zkouškám a především naplánovaných akcí.

Než se začnu rozepisovat o tom příjemném, zastavím se ještě u pohromy, která postihla jižní Moravu. Po ničivém tornádu se náš soubor rozhodl, že přispěje částkou 17 100 Kč Mužskému sboru z Mikulčic. Není to velká částka, ale je darována od srdce.

První, a hned velkou akcí, byl společný zájezd mužského sboru, Rezedek a Cimbálové muziky z Milotic do jihočeské vsi Kovářova. Na pozvání zdejšího souboru Kovářovan jsme si připravili programy pro 25. jihočeský folklorní festival a zároveň oslav 800 let Kovářova. Měli jsme společné programy, ale také jsme se prezentovali jako soubor každý zvlášť. Na přání pana starosty Pavla Hrocha jsme přivezli i malou ochutnávku vín od našich dvou vinařů. Celý náš třídní výlet dopadl skvěle, a to díky pohostinnosti pořadatele a také krásnému počasí. Náš pobyt začal pátečním setkáním se

souborem Kovářovan a jejich příznivci. Zpívalo se, tančilo a veselilo až do pozdních nočních hodin. Sobotní dopoledne patřilo zkouškám, ale zvládli jsme i výlet do blízkého kláštera v Milevsku. Odpoledne jsme vystoupili v rámci festivalu sadou písní. V podvečerní produkci jsme předvedli, a to hlavně pro rodáky, pásmo vinobraní. Večer jsme ukončili při taneční zábavě a dalším společném setkání s pořadatelským souborem. Neděle začala krojovanou mší svatou v rámci festivalu. Pak balení, rozloučení s obcí a následným odjezdem na oběd se souborem Kovářovan do knížecího pivovaru Pivovarský dvůr na Zvíkově. Následovalo společné zpívání, focení, děkování a rozloučení se šťastným návratem domů.

Vinobraní - náš každoroční pořad, na který se velmi těšíme a užíváme si setkání s přáteli folkloru. Letos jsme, kromě našich souborů Podkověňky, Rezedek a doprovázející Cimbálové muziky z Milotic, pozvali spolu s Klubem vinařů Mužský sbor Boršičané od Blatničky a mužský sbor JMF Derfla z Uherského Hradiště. Setkání dopadlo díky

vaší přízni a nádhernému počasí na výtečnou. Pásmo bylo vsazeno do nádherného prostředí v parku pod kostelem, kde vynikly krásné kroje, umocněné skvělým vystoupením všech účinkujících a hlavně našich dětí z Podkověňky. Celé pásmo bylo také podtrženo připraveným slovem Tomáše Kellnera. Klub vinařů se s obcerstvením pro sto účinkujících a diváky také vyšvihl. Všem patří velké díky.

2. října se dožil krásného životního jubilea náš člen - P. Bedřich Horák. Zúčastnili jsme se v krocích na jeho děkovné mši a rádi jsme přijali pozvání na kulturní dům, kde pokračovala oslava s rodinou, přáteli a známými. Zde se hodně blahopřálo, zpívalo a tančilo. Tak ještě jednou všechno nejlepší a ať Vás vaši patroni - svatí andělé strážní - chrání na cestě životem.

Na zkouškách jsme se pomalu začali připravovat na hody, když přišla smutná zpráva - zemřel pan Josef Varmuža, zakládající člen Varmužovy cimbálové muziky, výborný basista. Na přání rodiny jsme při pohřbu zazpívali u hrobu společně s kamarády z Kyjova, Vacenovic a Milotic. Odpočívej v pokoji.

„Hody, milé hody nadělaly škody“ - díky za to, jaké byly. Aspoň v neděli, v průvodu, který byl dlouhý skoro tak, jak naše obec, jsme se stihli pořádně vyzpívat. Snad ty příští už budou takové, jak mají být.

Užijte si ve zdraví a pohodě vánočních svátků a do nového roku Vám přejeme hlavně zdraví, dobrou náladu a pohárek výborného vína ke zpěvu.

Za mužský sbor, Jaroslav Gajda

Soubor Mistřín

Hody, milé hody, už sem dohodoval...

Je týden po hodech, když píšu tento krátký text a přemýšlím, co vše nás ještě do konce roku a na jeho přelomu čeká a zatím se zdá, že společenským akcím přáno nebude. Alespoň, že jsme po dvouleté pauze opět zažili hodové veselí a pevně věřím, že už naposled v takto omezené formě.

Přelom listopadu a prosince se pro náš soubor obvykle nese v duchu příprav na vánoční jarmark. Moc bychom si přáli, aby se uskutečnil, ale myslím, že v této chvíli mně nepomůže ani křišťálová koule. Nicméně zůstanu optimistou a budu se tvářit tak, že vánoční jarmark bude. Pokud čtete tento zpravodaj ještě před datem 18. prosince 2021,

pak přijměte pozvání na tuto již tradiční akci. Přijďte na dobrý svařák, punč, čerstvé zabíjačkové speciality, přijďte se setkat s přáteli, zazpívat si při cimbálce nějakou tu koledu, prostě navodit si vánoční atmosféru.

Ať už se na jarmarku potkáme nebo ne, prožijte co neklidnější Vánoce, užívejte si chvíle se svými blízkými a přáteli a zapomeňte na každodenní starosti. Do nového roku přeji všem hlavně pevné zdraví, méně starostí, volnost pohybu a více pozitivního myšlení v tom správném slova smyslu!

Za Soubor Mistřín Petr Hajný

MO Svazu tělesně postižených

Po covidové pauze opět v akci

Aktivity pozdního léta jsme si letos skutečně užili. Zářijový zájezd do Zoo Lešná a Zlína byl korunován krásným počasím. ZOO je situována v překrásném areálu zámeckého parku. Zámek byl bohužel v rekonstrukci, tak jsme jej nemohli navštívit, zato jsme se pobavili u výběhu slonů, kde dovádělo rozkošné sluně. Úspěch mělo i krmení z ruky siby ománské (druh rejnoků) v jejich pavilonu. Po rychlém obědě už nás čekal v památníku T. Bati průvodce, kde nás seznámil se životem, dílem i odkazem této osobnosti. Následovala procházka Zlínem, navštívili jsme také úžasný koncertní sál v unikátní stavbě architektky Jiřiny z mrakodrapu. Podle modelu Zlína nás průvodce upozorňoval na všechny významné čtvrtě a stavby. I pro znalce Zlína to bylo poučné a pro neznalé důvod si toto město zamilovat. Po krátké prohlídce bývalého továrního areálu jsme ještě navštívili perfektní muzeum se sbírkou bot a výrobků, které se zde vyráběly. Byla jsem mile překvapena, jak tento fyzicky náročný den všichni zvládli a jak dychtivými posluchači byli.

Velice se také líbil zájezd do Aquaparku v Pásohlávkách, který pořádala sprátená organizace z Kyjova. Pro velký úspěch se snad ještě jednou

uskuteční v listopadu, tentokrát v naší režii.

Pro tento rok skončilo rehabilitační plavání, dle epidemické situace se ještě cvičí, hrají se kuželky, také jsme si procvičili paměť. Na výborových schůzích se pomalu probírají přípravy na výroční schůzi, kterou plánujeme na 3. února příštího roku. Musíme doufat, že se tentokrát sejdem.

A protože je tento zpravodaj vlastně vánoční, dovoluji si popřát jménem svým i celého výboru nejen našim členům klidné a láskyplné svátky vánoční a do roku 2022 hlavně pro nás to nejcennější - zdraví, zdraví, zdraví!

Alena Pacíková, členka STP

SDH Svatobořice

Žij dneska, protože včerejšek není a zítřek být nemusí

15. září byl poslední den, kdy naši dva bratři, dobrovolní hasiči z Koryčan, chtěli pomoci druhým. Jeli tam, odkud jiní utíkají. Dělají to pouze z vlastní vůle a s pocitem, který Vám naplní srdce, když někomu pomůžete. Stálo jich to vlastní život. Všechny nás to ve sboru zasáhlo i z toho důvodu, že jsme kluky znali. Jednou se mě bývalý kolega zeptal: „Kolik berou dobrovolní hasiči, chtěl bych si přivydělat“. Odpověděla jsem mu: „Nic!“ Podíval se na mě a řekl: „Tak to já dělat nebudu!“ A oni, ti naši dobráci, to dělají. Bez nároku na finanční odměnu, neví, jestli se vrátí ze zásahu domů ke svým rodinám a s vědomím, že ráno vstávají do práce.

10. září proběhlo na hasičské zbrojnici setkání Klubu Zasloužilých hasičů a funkcionářů okresu Hodonín. Setkání přijel pozdravit vedoucí Krajského klubu ZH bratr Ruda Souček. Nechyběl ani starosta obce Ing. Miroslav Veselý, který seznámil přítomné s naší obcí. Klub má 30 členů s průměrným věkem 76 let, z toho 11 členů je ve věku 80 let a více. Nejstarší člen má 89 let. Klub se schází každoročně (minulý rok zabránila setkání epidemie), každý rok pořádá zájezdy po kulturních památkách a hasičských muzeích. Titul ZH se uděluje členům za celoživotní práci k rozvoji dobrovolného hasičstva při dovršení 65 let věku, 40 let členství a udělení předchozích daných vyznamenání. Bohužel organizace zapomínají své členy oceňovat, proto bývá přidělení titulu obtížné.

Naše nejmladší generace začala od září opět trénovat. Těší nás zájem nových žáků. Na první trénink bylo slunné počasí, tak jsme si vyzkoušeli, po dlouhé době, požární útok s vodou. Další tréninky jsme již věnovali přípravě na branný závod, učili se vázat uzly, šplhat po vodorovném laně, střílet ze vzduchovky. Bohužel s rostoucí nemocností dětí jsme nakonec na branný závod nejeli. Na konci října jsme s dětmi byli na exkurzi v Památníku internačního tábora.

Družstvo mužů v podzimních měsících dobehlo poslední soutěže. Nakonec odběhli 30 soutěží, což znamenalo spoustu času na cestách a projetých kilometrech. V Hodonínské a Břeclavské lize obsadili shodně 3. místo celkově. Jakub Rotrekl a Josef Pažičan se znovu zúčastnili závodu B7, letos se neočekával žádný výsledek, důležité bylo dokončit,

což se povedlo a bylo z toho 31. místo v M46-55. Od října kluci znovu započali přípravu na další sezonu společnými i individuálními tréninky.

V sobotu 16. října jsme Vám pomohli s podzimním úklidem, a to sběrem starého železa. Touto cestou bych chtěla všem spoluobčanům, kteří nám železo darovali, poděkovat.

Na sobotu 15. 1. 2022 máme naplánován tradiční hasičský ples s dechovou hudbou Dambořanka.

Čas, který nám byl darován, využívejme podle svého svědomí a vědomí, protože nikdo nevíme, co nám zítřek přinese nebo odnese. Zítřky, které nás čekají, jsou provoněny vánoční rodinnou pohodou, pohádkami a sladkým cukrovím. Přeji nám všem, jménem celého sboru, protkané vánoční svátky láskou, zdravím, spokojeností a nový rok aby nám přinesl zpět to, o co jsme přišli.

Monika Kovalčíková, kronikářka

SDH Mistřín

S příchodem podzimu aktivity sboru nekončí

Již v minulém vydání zpravodaje jsme Vás informovali o velkých úspěších našich členů na sportovním poli. Poslední významnou soutěží letošního roku, které se zúčastnilo družstvo starších žáků, byl kvalifikační závod pro mezinárodní soutěže v disciplínách CTIF.

Tři nejúspěšnější družstva budou v příští sezoně reprezentovat Českou republiku na několika zahraničních soutěžích a vše vyvrcholí hasičskou olympiádou ve Slovinsku.

Naše družstvo má s disciplínami CTIF zkušenosti i z republikového kola, ale soutěž tohoto formátu pro ně byla novinkou, navíc každé družstvo mělo tentokrát pouze jeden pokus v každé disciplíně. A tak nejspíš i vinou přemotivovanosti nepředvedli své nejlepší výkony. I tak obsadili pěkné 8. místo z celkových 17 družstev.

Abychom neusnuli na vavřínech, již nyní zahájila naše družstva zimní přípravu na příští sezonu, která probíhá několikrát týdně v tělocvičně základní školy nebo v posilovně.

Po konci soutěžní sezony se naši členové věnují především společenským a pomocným aktivitám v obci.

V říjnu jsme uspořádali tradiční sběr železného šrotu. Za darovaný šrot mnohokrát děkujeme.

V sobotu 13. listopadu proběhla výroční schůze zasloužilých hasičů Jihomoravského kraje, kde naši členové František Kyněra a Josef Měchura obdrželi vyznamenání od hejtmana Jana Groicha za celoživotní práci.

Hned o dva dny později členové zásahové jednotky pomáhali se zajištěním dopravy při hodovém průvodu. A aby toho nebylo málo, 17. listopadu proběhla na naší hasičské zbrojnici mimořádná schůze.

Zde byli krajským sdružením vyznamenáni sportovci, kteří letos reprezentovali Jihomoravský kraj na republikových nebo mezinárodních soutěžích. Z našeho sboru vyznamenání obdržela Veronika Fricová a družstvo dorostenců.

Mezi vánočními svátky plánujeme pro členy uspořádat tradiční kuželky na kuželně v Mistříně a poté v lednu členskou Valnou hromadu. O přesných datech konání budeme naše členy informovat.

Do dalších měsíců bych chtěl jménem celého sboru popřát všem hlavně pevné zdraví.

Petr Marada, jednatel SDH Mistřín

T. J. Sokol Svatobořice

Ne na každou otázku je odpověď

V minulém příspěvku jsem se ptala, co bude dál. Po 3 měsících však neznáme definitivní odpověď a nikdo z kompetentních lidí nám ji nemůže dát. A tak se znovu ptáme - co bude dál? Když se situace rozvolnila, lidé se snažili této skutečnosti co nejvíce využít. I když nebyla jako dřív.

My jsme navštívily výstavu v Kyjově, která nesla název „Tužíme se“. Byla to výstava, kterou nainstalovalo kyjovské muzeum k 150. výročí založení Sokola v Kyjově. Měly jsme možnost zhlédnout nejstarší materiály z doby vzniku T. J. - fotografie, plakáty, články, oděvy. Dívaly jsme se do tváří krásných mladých lidí, kteří na nás shlíželi z tabla sestaveného z jejich fotografií. Byli to mladí lidé, kteří položili život za to, že byli Sokoli. Byli tam fotografie i z mladší doby, to znamená, z doby po roku 1989, kdy se Sokol znovu aktivoval. Jenom škoda, že z té doby těch materiálů bylo málo.

Protože vládlo pěkné počasí, scházeli jsme se u Dufků na pivě. To jsme si náležitě vychutnaly, protože v minulém roce nebylo nic dovoleno. Spolu jsme vyrazily na besedu s důchodci, kterou pořádal obecní úřad. I tam jsme si to užily. Naše děvčata opět dokázala, že věk je jenom číslo a pořádně to tam roztočila.

Teď se začíná nacvičovat sletová skladba, se kterou se pojede do Brna. Chuť do nácviku je velká, poprvé budou cvičit i nová mladší děvčata a my starší jim to vřele doporučujeme, protože je čeká spousta zážitků a z toho plynoucích vzpomínek.

Teď měla být hodová zábava, ta je pro nejistotu zrušena. Čeká nás vánoční výstava, zpívání u stromčku a konec roku. Jsou to akce, na které se všichni těšíme. Jestli naše těšení nebude marné, to teprve uvidíme. Máme být optimisticky naladěni, ale dnešní doba nám k tomu nedává sebemenší důvod. Úporná epidemie, která snad nejde ani zvládnout, se podepisuje na všem. Na zdraví lidí, na jejich ekonomické situaci a tím na celkové náladě.

Každý rok si v tuto dobu přejeme zdraví, hodně štěstí atd. To zdraví je upřímné, to ostatní jsou zdvořilostní fráze. Tento rok je moje přání upřímné, tj. zdraví, zdraví a co se týče dalšího bytí - ekonomickou jistotu, která se den ode dne zmenšuje.

Jak to u nás funguje, vtipně ve své básničky popisuje Jarka Bušítková.

Vánoce 2021

*Už se blíží Vánoce a vedou si za ruce
přebujelou korunu a slábnoucí korunu.
Ceny kvařem vzrůstají,
konta do dna vysychají,
co ty, milý Ježíšku,
přiideš nahý, nebo v kožíšku?
Babička si hlavu láme,
co pod stromeček vnukům dáme,
děda zase nařká,
zbyde nám na kapříka?
V příštím roce, lidé milé,
trpělivost, hodně síly,
štěstí, lásku, zdraví pevně,
ani dnes to není levné.*

Marie Mrkvýková
členka T. J. Sokol Svatobořice

Stolní tenis

Velmi dobře rozehraná sezona

18. září se nám rozjel nový ročník 2021 - 2022. Naše mužstva v polovině rozehraných soutěží si vedou velmi dobře. Mužstvo A, které hraje krajskou soutěž II. třídy A, kam v letošním roce postoupilo pod vedením Zbyňka Tomana, je na krásném druhém místě a jejich utkání v domácím prostředí jsou ukázkou bojovnosti celého mužstva. To dokazuje i vysoká návštěvnost na jejich zápasech. Tuto návštěvnost a atmosféru nám závidí všechna mužstva, která u nás hrála. Mužstvo B pod vedením Petra Chimiaka hraje okresní přebor a je na pěkném čtvrtém místě. Taktéž jejich domácí zápasy jsou pro diváky velmi zajímavé a jen chybějící štěstí jim brání v lepším umístění. Mužstvo C bojuje v okresním základu o postup do vyšší soutěže, je zatím bez ztráty bodu na druhém místě, děleném s Moravským Pískem, který bojuje s námi o postupovou příčku. Doufejme, že pod vedením Jendy Krista a Lenky Častulíkové to dotáhnou do zdárného konce. Mužstvo D složené z dětí hrajících základní soutěž okresního přeboru pod vedením Františka Zetochy se začínají rozehrávat a získávat důležité zkušenosti v zápasech, ale také i body. Jejich zájem o stolní tenis stoupá, je

vidět, že to děti baví a kvalita jejich hry je zápas od zápasu lepší. Podíl na tom má zlepšení tréninkové činnosti, kterou nám svou pestrostí vnesla do tréninku naše hráčka Dáša Synková.

Při čtvrtčních trénincích se nezaměřujeme jen na stolní tenis, ale také na pohybovou činnost dětí pod vedením naší sestry Jarky Bušíkové. Tato činnost dětí velmi baví a je to pro ně zase jiné rozptýlení.

Pokud nám to covidová situace dovolí, rádi bychom pozvali všechny děti, které umějí hrát stolní tenis, aby se zúčastnily Štěpánského turnaje 26. 12. ve 14.00 hod. na Sokolovně ve Svatobořicích. Přijďte se zabavit, trochu se rozhýbat i s rodiči, kteří si po skončení turnaje mohou mezi sebou zahrát a pobavit se.

Všechny srdečně zve oddíl stolního tenisu.

Jelikož se nám blíží doba Vánoc a také nový rok, přejeme našim spoluobčanům krásné, ničím nerušené vánoční svátky, do nového roku hlavně hodně zdraví.

Za oddíl stolního tenisu

Franta Zetocha

Box Club Mistřín

Pestrý podzim

S podzimem přišla i spousta nových zájemců o náš sport. V současnosti je průměrná účast na tréninku přibližně 5 dětí ve věku 10 - 14 let a několik dospělých, kteří se chodí do našeho oddílu odreagovat, zvýšit fyzickou kondici a někteří mají i ambice nastoupit na zápas. Za zmínku stojí nově registrovaný závodník BC Mistřín - Igor Kasala, který má za sebou odboxováno již první utkání a poctivě se připravuje k dalším střetům. Tento mladík by mohl být v budoucnu příslibem našeho oddílu. Klub má v záloze ještě pár dalších slibných adeptů v různých věkových kategoriích a je dost pravděpodobné, že premiéru některých

v ringu uvidíme v březnu příští rok, kdy náš klub bude pořádat domácí kolo oblastní ligy. Podzimní liga boxu se bohužel nakonec neuskutečnila, ale doufáme, že příště už to vyjde! V prosinci nás čeká ještě oblastní liga v Blansku a několik tréninků, které budou před vánočními svátky tradičně zakončeny sešlostí aktivních členů. Po Novém roce máme v plánu s novou energií opět začít tvrdě makat!

Všichni doufáme, že nám naše plány nezhatí hrozící vládní opatření kvůli koronavirové situaci. Sportu zdar a boxu zvlášť!

Za Box Club zdraví, Patrik Kobliha

T.J. Sokol Mistřín - kuželkáři

Sezona běží

V průběhu podzimních dnů bylo viděno na kuželně mnoho zajímavých a napínavých zápasů, napříč všemi soutěžemi. Soutěž probíhala za covidových opatření a prokázání bezinfekčnosti.

Družstvo „A“ hrající 3. kuželkářskou ligu skupiny „D“ mělo v zahájení sezony problém s počet-

nou marodkou, kdy zaskakovali hráči z družstva B a C. Přes všechny možné počáteční komplikace „áčko“ hraje pěkný střed tabulky a drží si stabilní výkony. Dle výkonů může pomýšlet v jarní části i na postupové pozice.

Tým „B“ hrající Jihomoravskou divizi si stojí

nyní v tabulce na pěkném 8. místě. Divize je velmi obtížná a vyrovnaná soutěž, kdy každý zápas je velmi vyrovnaný. Céčko hrající Krajský přebor 1. třídy nyní okupuje sestupové příčky tabulky, kdy také z důvodu marodky nebylo možné sestavit mančaft v plné síle. Věřím, že jarní část bude lepší a „céčko“ se udrží v KP1. Družstvo „D“ hrající Krajský přebor 2. třídy je na uspokojivém 7. místě. Jsme moc rádi, že letošní sezona probíhá za jistých opatření a stále běží. Bohužel se nám do výsledků promítají onemocnění a ne vždy jsme schopni složit silnou sestavu na daný zápas. Vě-

řím, že po vánoční přestávce bude jarní část veselější a plná pěkných zápasů. V neděli 30. ledna 2022 se od ranních hodin na kuželně uskuteční Krajské přebory juniorů. Jste všichni srdečně zváni.

Děkuji velmi fanouškům kuželkářského spolku, kteří nás pravidelně při domácích, ale i venkovních zápasech podporují.

Veselé svátky vánoční vinšuju!

Hodu ZDAR!

Adam Pavel Špaček
předseda kuželkářského spolku

SK Spartak

SK Spartak po podzimní části sezony

Podzimní část sezony skončila na přelomu října a listopadu. Navzdory nové vlně koronavirové nákazy se povedlo odehrát všechny zápasy podle plánu. Na stadionu Spartaku byly k vidění silné sportovní okamžiky, krásné góly, slavila se vítězství a těžce kousaly utržené porážky. Po předchozím ročníku, který byl velmi okleštěný pandemickými opatřeními, bylo radostné zase vidět plné

tribuny spokojených fanoušků.

Do nové sezony vstupovalo družstvo mužů s velkým očekáváním. Čekalo se, jak si povede v krajské soutěži, do níž se po několika letech opět vrátilo. Po poněkud rozpačitém začátku přišla řada za sebou jdoucích výher, která pomohla k prozatímnímu šestému místu. Cílem pro jarní odvetu je pohybovat se i nadále v klidném popředí

tabulky. Je k tomu zatím dobře nakročeno. Pro zimní měsíce je plánováno soustředění v Osvětimanech a přátelská utkání s týmy z vyšších soutěží. Budou se hrát převážně na umělé trávě v Dubňanech a v Hodoníně.

Dorosteneckou kategorii máme už několik let spojenou s Dubňany a Mutěnicemi. V krajském přeboru se staršímu dorostu moc nedaří. Po patnácti zápasech se umístil na předposlední příčce. Mladšímu se daří lépe, přezimují na deváté pozici. Zachování obou týmů v soutěži je podmíněno umístěním toho staršího, což zatím moc slibné není. Ačkoli jsou oba mančafy složené z kluků ze tří velkých fotbalových klubů přesto je problém sehnat dostatek hráčů. Proto se po vzájemné dohodě dospělo k závěru, že příští rok se přihlásí pouze jeden dorostenecký tým, který by měl hrát nejnižší krajskou soutěž. Nicméně pro zimní přípravu budou kluci využívat především zázemí dubňanské sportovní haly a umělého trávníku v jejím sousedství.

Podobná situace s umístěním je i v žákovské kategorii. Zatímco starší žáci jsou poslední, mladší jsou na krásném třetím místě. Pro tento rok je cílem zcela jistě zachránit se v soutěži. Od příští sezony přejde několik kluků o kategorii výš, a to by snad mělo přinést zlepšení hry a obsazení vyšších pater v tabulce. Pro zimní období se přihlásili do Okresní halové ligy, v níž budou i nadále zlepšovat svoje sportovní výsledky a připravovat se na jarní odvetu v mistrovských zápasech.

Mladší a starší příprava hrají své soutěže bez tabulky. V těchto kategoriích jde hlavně o získávání fotbalových dovedností a návyků. Nicméně je třeba říct, že máme ve svých řadách velmi šikovné děti, které hrdě bojují za svůj klub, svoji obec.

Protože máme nejmenších dětí opravu hodně, byla založena i minipříprava pro ty nejmladší. Ta sice nehraje žádnou soutěž, ale je důležitá pro správný fotbalový i fyzický rozvoj.

Kromě fotbalových zápasů jsme brigádnicky opravili část ochranných sítí kolem areálu a pokáceli tují kolem tréninkového hřiště. Na jarní měsíce je plánováno dokončení těchto prací. Rádi bychom 12. února uspořádali Diskoples a koncem června, po ukončení sezony, i turnaj O pohár starosty obce. Snad nám opatření proti koronaviru dovolí obě tyto akce uspořádat. Rádi bychom v příštím roce zastřešili prostor mezi oběma hřišti, aby tam vzniklo kryté posezení pro uspořádání nejrůznějších akcí.

Děkujeme všem fanouškům, sponzorům, obecnímu úřadu za přízeň, pomoc a podporu.

Přejeme Vám všem krásné a pohodové svátky, hodně zdraví a úspěchů v osobním i pracovním životě a těšíme se na Vás zase při prvních jarních zápasech v areálu Spartaku. Sportu zdar!

Za SK Spartak, Petr Šťastný

Knihovna

Zavedení nového knihovního systému do knihovny

Po nastěhování do nové knihovny jsme dostali nabídku na nový knihovní systém TRITIUS. V předešlé době jsme používali systém CLAVIUS, který nám v minulosti vyhovoval, ale jeho podpora a vývoj končí a tím bylo rozhodnuto. Navíc se nám podařilo získat dotaci na zakoupení a instalaci tohoto programu.

Hlavní výhody:

- Moderní, plně webový systém použitelný odkudkoli bez omezení,
- dodržování všech mezinárodních formátů, pravidel a norem vč. RDA a MARC21,
- přehledný a rychlý webový katalog vhodný i pro mobilní zařízení,
- systém od dodavatele, jehož systémy jsou nejrozšířenější v ČR a SR.

Systém Tritius je provozován na serveru naší regionální knihovny Hodonín, pod kterou patříme. Tím se nám zjednoduší vkládání a řazení nových knižních titulů do katalogu. Máme možnost pracovat ve sdíleném systému s dalšími knihovna-

mi za nejvýhodnější cenu na trhu. Naše knihovna jej používá po síti Internetu, kdykoliv a odkudkoliv. Trochu jsme se obávali složitosti obsluhy programu, ale paní knihovnice po zaškolení bez problémů přešla na nový systém. Věříme, že bude pro naši knihovnu v současnosti i do budoucna přínosem.

Rostislav Marada, ředitel ObKD

Výjezdní porada knihovníků

Ve středu 13. 10. 2021 uspořádala Městská knihovna Hodonín, pověřená výkonem regionálních funkcí, výjezdní poradu v nově zrekonstruované Místní knihovně Svatobořice-Mistřín. Porada byla určena pro knihovníky profesionálních knihoven okresu Hodonín. Kvůli covidu se mohla uskutečnit až nyní. Na programu byla prohlídka knihovny, dvě prezentace o sociálních sítích a o práci s novými technologiemi, dotační programy na rok 2022. Pan Marada, vedoucí kulturního domu, řekl informace o historii knihovny a o průběhu rekonstrukce. V obci funguje velice dobrá spolupráce mezi knihovnicí Jindřiškou Faiglovou, panem Maradou a zřizovatelem, což je vidět na činnosti knihovny. Knihovníkům se nová pěkná knihovna líbila, děkujeme za možnost uspořádání akce.

Marcela Koláčková, Městská knihovna Hodonín

Obecní kulturní dům

Trh místních produktů na zámku v Miloticích.

Třetí neděli v září se konal tradiční Trh místních produktů na nádvoří Státního zámku Milotice. Hlavním pořadatelem je Mikroregion Nový Dvůr. Obce, které jsou součástí tohoto uskupení, mají za úkol připravit program, zajistit víno od místních vinařů pro veřejnou ochutnávku. Pomáhat s výstavbou a po ukončení s úklidem areálu pro tento účel zřízenému.

Neméně důležité je také zajistit výrobce a prodejce místních produktů a řemesel.

S tímto máme každý rok problém. Staří odcházejí a mládí se prozatím moc nezapojuje. Proto apelují již nyní, rok před akcí, aby se případní zájemci přihlásili. Jedná se o řemeslníky a výrobce tradičních řemesel a jídel v našem regionu. Jsem vděčný těm, kteří nás každoročně podporují

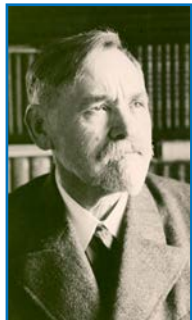
a na trhy si vždy něco připraví, dokonce i nějakou korunu utrží z případného prodeje. V letošním roce to byla Vlasta Mrázová - drátkování keramiky, Marie Raušová - dírkování kraslic a hlavně rodina Bůžkova a Knápkova, která má vždy připravenou ukázkou pro zájemce o včelařství. V letošním roce pekla také klasické „beleše“. V kulturním programu za naší obec vystoupila dětská cimbálová muzika ZUŠ Dubňany. Akce bývá velmi hojně navštěvována a je v zájmu obce a občanů, abychom se co nejlépe prezentovali. Na závěr bych poděkoval hasičům, kteří zajišťují pořadatelskou službu, všem účinkujícím a pracovníkům, kteří se na zdaru této akce podíleli.

Rostislav Marada, ředitel ObKD

Výstava Josef Jaroslav Filipi v Památníku Internačního tábora Svatobořice

Ve středu dne 6. října 2021 v 17:00 hodin se uskutečnila vernisáž výstavy s besedou „UTAJENÝ MALÍŘ V LÁGRU SVATOBORICE“ v Památníku Internačního tábora ve Svatobořicích-Mistříně.

Josef Jaroslav Filipi (1875-1954), český pedagog, textilní výtvarník, grafik, kreslíř a spisovatel.

Narodil se 15. dubna 1875 v Bojmanech u Časlavi jako nejstarší z pěti dětí učitele na evangelické škole. Od dětství projevoval kreslířské vlohy. Po čtvrtém ročníku čáslavského gymnázia odešel na Umělecko-průmyslovou školu do Prahy, specializoval se na stylizaci zejména přírodních motivů pro průmyslové využití, převážně v textilu. V té době na doporučení jednoho ze svých představených býval zván do rodiny prof. Masaryka. Návštěvy u Masaryků ovlivnily jeho duchovní zaměření a vedly též k přátelství se synem Herbertem, malířem. Své vzpomínky, jež představují zcela ojedinělý vhled do rodinného života pozdějšího prezidenta, sepsal Filipi v knížce S Masarykovými hrst vzpomínek. Vyšly po válce, vytištěné druhé vydání nesmělo již do prodeje.

Jako pedagog výtvarník působil Filipi na pěti textilních školách, z nich na některých jako ředitel. Vedle pedagogické činnosti účastnil se širšího uměleckého života, podnikl řadu zahraničních cest a pobytů, propagoval reformu školního kreslení. Vytvořil mnoho návrhů na látky, jež byly různými technikami prováděny v dílnách či továrnách, reklamní grafiku, sgrafita, vedl kreslířské kurzy pro učitele v řadě měst v Čechách i na Slovensku.

Napsal čtyři odborné knihy, některé byly přeloženy do cizích jazyků, publikoval hojně článků v odborných časopisech.

Filipi měl čtyři děti, dvě dcery a dva syny. Na začátku „Světové války“, kdy Filipi sloužil jako voják, manželka Bohumila zemřela. K osiřelým malým dětem se ku konci války znovu oženil.

O 20 let později, za protektorátu, Bohdan, starší ze synů, odešel do Anglie, kde vstoupil do československé armádní jednotky. Otec i nevlastní matka byli kvůli tomu uvězněni v internačním táboře ve Svatobořicích. Z tohoto věznění zůstaly nejen jeho četné obrázky, ale i obsáhlý text. Za prkeným plotem zachycující jeho osazenstvo, charakteru vězněných, život v táboře včetně trestů, jimiž byli postihováni, jednání vězňů, snahu svatobořických o morální i věcnou podporu vězněných, posléze kronikářsky zachytil dennodenní život v izolaci i neúnavné úsilí o kulturní aktivity – až do osvobození.

Jako důchodce žil Filipi v Ústí nad Orlicí v péči své dcery Miloslavy. Zemřel v roce 1954 ve věku 78 let, krátce po smrti své manželky.

Výstava, kterou jsme připravili jako vzpomínku na významnou osobnost internovanou v Lágru Svatobořice, je koncipována tak, aby si návštěvník utvořil ucelený pohled na život J. J. Filipiho. Vystaveny jsou obrázky namalované tajně po dobu věznění. Dále dokumenty a fotografie, které nám dávají nahlédnout i do soukromého života této osobnosti. Součástí vernisáže byla beseda s potomky malíře. Tomáš Růžička, vnuk malíře, věnoval památníku originál prvořadu „Za prkeným plotem“, fotodokumentaci – obrázky a ručně vyšívány kapesníček. Dary z doby internace ve Svatobořicích budou evidovány ve Sbírce muzea a uloženy v archivu Obecního kulturního muzea ve Svatobořicích-Mistříně.

V závěrečné diskusi vystoupil také MUDr. Jiří Dunděra, kterému fašisté popravili oba rodiče za ošetřování partyzánů. Zdůraznil důležitost připomínání smutné historie a především upozornil, aby nedocházelo ke zkreslování událostí. Následovala prohlídka vystavených exponátů s živým výkladem rodinných příslušníků J. J. Filipiho. Návštěvníci se zajímali také o další osudy malíře.

Iva Fimbingerová, pracovnice ObKD

I místní knihovna trpěla různými vládními nařízeními a zákazy. Na zlepšení jsme čekali do poloviny října. Naše pozvání přijal spisovatel, folklorista, divadelník a vinař **Josef Holcman** ze Zlína, rodák z nedalekých Skoronic.

Josef Holcman se narodil roku 1952 v Kyjově, dětství a mládí prožil ve Skoronicích. V roce 1970 maturoval na gymnáziu v Kyjově. Vystudoval právnickou fakultu brněnské univerzity a následně působil u okresního soudu v Hodoníně. Roku 1978 byl přeložen do tehdejšího Gottwaldova, dnešního Zlína, kde doposud žije se svojí ženou a dvěma syny. Byl také hercem Malé scény Městského divadla Zlín. Ve své literární tvorbě se inspirovuje dětstvím a mládím prožitým ve slovácké obci Skoronice a zdejšími lidovými tradicemi, sám se aktivně účastní místní Jízdy králů a je spolupředatelem této jízdy při Slováckém roku v Kyjově. Ve sbírce povídek *Cena facky* popisuje osudy obětí kolektivizace v Československu, dramatizaci knihy uvedlo Slovácké divadlo za režie Břetislava Rychlíka. S tímto režisérem nastudoval vlastní román *Osobní poplach* ve stejnojmennou divadelní hru, která se hraje v Městském divadle Zlín a autor v ní hraje sám sebe. Oba protagonisté jsou také častými autory folklorních pořadů. Píše fejetony a vzpomínky, které publikuje v časopisech

Literární noviny, *Mladá fronta DNES*, *ZVUK*, *Ma-lovaný kraj* a dalších. Napsal 16 knih a určitě se dočkáme v budoucnu dalších.

Ve svém plném vytížení si našel čas a přišel nám představit svoji poslední knihu „*Stoletý mládenec*“, aneb *Rodokmen Slováckého roku*. K obsahu není třeba co dodávat, nadpis publikace říká vše. Jeho poutavé vyprávění o vzniku této knihy a čtení nejzajímavějších pasáží bylo pro všechny návštěvníky milým pohlazením.

Příjemný prožitek podvečera doplnilo vystoupení dívčího sboru *Angeli Cantanti* pod vedením Kláry Strýčkové. Na závěr si účastníci mohli zakoupit zmíněnou knihu a nechat si ji od autora podepsat, což bylo pěkným zakončením zdařilé akce.

Rostislav Marada, ředitel ObKD

Poslední středu v měsíci říjnu se uskutečnila vernisáž výstavy fotografa Františka Synka.

Je naším rodákem, spoluobčanem a většinou spoluobčanů je dobře znám, přesto pro neznalé jej krátce představíme. František Synek, etnograf, historik, fotograf, redaktor, vydavatel. Narodil se v roce 1956. Základní vzdělání získal na místní devítileté škole. Po absolvování kyjovského gymnázia pokračoval ve studiu na Filosofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně. Po ukončení studií nastoupil do Ústavu lidové kultury ve Strážnici jako odborný pracovník. V letech 1992 - 1993 byl vedoucím odboru OÚ v naší obci. Byl zakladatelem Folklorního sdružení ČR a v roce 1991 se na šest let stal i jeho předsedou. V roce 2006 vyhrál konkurs na vedoucího Slovanského hradiště v Mikulčicích, kde působil až do odchodu do penze.

V naší obci založil Slovácký soubor Lúčka, jehož byl 34 let uměleckým vedoucím. Se souborem navštívil téměř všechny státy Evropy, další pak při svých pracovních cestách. Několik ročníků byl programovým vedoucím MFF Místřín. Patří mezi organizátory místních lidových slavností.

František Synek vydal 13 knih, napsal 340 fejetonů, autorsky i režijně se podílel na 12 videích o celkové délce přes 10 hodin, zpracoval a vytvořil stovky scénářů, neméně plodný byl jako autor a režisér mnoha pořadů na folklorních festivalech ve Strážnici, Kyjově, Miloticích, Rožnově pod Radhoštěm, Praze, Brně, Strakoniciích a především v rodné obci Svatobořicích-Místříně.

Své fotografické práce prezentoval na 22 výstavách v ČR a 6 v zahraničí. Jeho fotografie jsou plné emocí: některé nám navozují pocit klidu, harmonie, napětí a krásy daného okamžiku. Jsou to příběhy, které vás vtáhnou do děje.

Při této příležitosti jsme Františku Synkovi položili několik otázek týkajících se především jeho koníčku - fotografování, které budou určitě zajímat i naše spoluobčany.

V kolika letech jsi našel vztah k fotografii a jaké byly tvé fotografické začátky?

Fotografování patří po celý můj život do okruhu mých zálib a je stále prostředníkem mého setkávání s přírodou a lidmi. Této bohubilé a krásné činnosti

se věnuji od svých 12 let. Začínal jsem s klasickými fotoaparáty na svitkové filmy. Základy fotografování, které jsem získal na základní škole, jsem rozšířil během studií středoškolských i vysokoškolských a k dokonalosti přivedl během své praxe ve Strážnici při národopisné dokumentaci. Vrcholy mého zájmu o fotografování byla pak období působení v Praze, kdy jsem se zabýval fotografií folklorních scénických projevů a v Mikulčicích na památníku Velké Moravy. Zde byla tématem především krásná a proměnlivá příroda lužních lesů a luk. Dnes kameru zaostřuji na prostředí a radosti života dětí mých dětí a na přírodu blízkého Moravského Toskánska, které jsem pro obrazové zachycení objevil dávno před současnými propagátory...

Které náměty preferuješ?

Především jsou to již zmíněné proměny a krásy přírody a lidé v proměnách života a času. Velmi rád však svoji kameru zaměřuji také na objekty architektury našich měst, především na nejrůznější detaily výzdoby fasád domů anebo na krásy starobylých zahrad a zákoutí starých památkových zón. V oblasti folkloru pak nejen krásu tanečního pohybu, ale také scénické napětí a dramatickosti tanců.

Jak vnímáš tvůj koníček rodina, tvoříš rodinná alba?

Moje rodina mně v mém koníčku nebrání a děti z mých fotografií vnuků každý rok připravují památeční rodinná alba. V nich se odráží kouzlo dětství jejich dětí a určitě budou i v budoucnu všem k radosti a krásnému vzpomínání.

Je tvé fotografování nějaký stupeň relaxu, nebo spíš práce?

Cítím tam více relaxu, protože vytvořit pěknou fotografii může člověk jen bez zatížení pracovním stresem a povinnostmi. Například na festivalech jsem často fotil účinkující ve svých pořadech. Předpokládalo to,

je reálně připravit tak dobře, abych se při představení mohl bez starostí o jejich chod zabývat fotografií. Po tom netradičním relaxu jsem vždy s nadšením prohlížel pořízené scénické fotografie a znova se užil do poctivé přípravy a sestavování pořadu.

Co tě nejvíce potěšilo při fotografování a na co rád vzpomínáš?

Myšlím, že nejvíce mne potěšila skutečnost, že jsem u této své záliby vydržel dlouhých 50 let! Je radost se nyní probírat svými starými černobílými fotografiemi nebo barevnými diapositivy, které mapují nejen proměny naší obce, ale také úspěchy Souboru Lúčka po celé Evropě i na pódii v České a Slovenské republice. Snad budu mít ještě dostatek času, abych je zpracoval a připravil pro zveřejnění ve vzpomínkové knize.

Jakou dáš radu začínajícím fotografům?

Radu mladým fotografům? To bude těžké. V dneš-

ní době chytrých mobilů se fotografem cítí každý. Pokud fotografování někdo chce brát vážně, měl by o technice zaznamenání obrazu něco málo vědět a naučit se dobře dívat na dění kolem sebe. Měl by umět z přemnoha podnětů vybrat nejzajímavější námět, scénu nebo moment a přitom příliš nespěchat, rozmýšlet a cíleně se snažit svůj prožitek, tu vzácnou krásnost, zachytit na obrazové pole. Prožitá emoce by měla z fotografie tryskat, oslovovat diváka! Měla by sdělovat: takto to viděl a zachytil pan fotograf a své vidění světa a života kolem nabízí také ostatním. Fotografie by měla potěšit nejen dobrým výběrem obrazu, ale také hloubkou sdělení. Snad toto všechno mé fotografie mají...

Děkuji za rozhovor a budu se s čtenáři těšit na další prezentace Tvých fotografií.

Rostislav Marada, ředitel ObKD

Beseda (ne)Zapomenutí legionářští „bráskové“ ze Svatobořic a Mistřína

Protože se akce konala v předvečer 28. října, měli jsme naplánováno, že se zúčastní zástupci Klubu vojenské historie - 2. jízdní „Sibiřský“ pluk z Bratislavy. Bohužel přísnější pravidla na hranicích kvůli „covidu“ tomu zabránila. Ale i tak zástupci obce a Spolku vojenské historie Valtice pietně položili věnec u pomníku padlých v Mistříně a poté v kulturním domě uskutečnili přednášku právě k legionářům ze Svatobořic a Mistřína. Besedou provázeli Mgr. František Trávníček - přednášející a Mgr. Evžen Petřík, který nás seznámil s ukázkou výstroje a výzbroje našich legionářů.

Co nás překvapilo, tak množství lidí, kteří v těchto „covidových“ dobách přišli. Přítomní posluchači na obnovu pomníku TGM v Moravské Nové Vsi, poničeném tornádem v červnu 2021,

přispěli částkou 2.360 Kč, která byla odeslána na transparentní účet obce Moravské Nové Vsi. Odměnou jim byla ochutnávka „legionářského“ rumu Heffron. Pojmenování této lihoviny je podle poslední lodi, která vezla legionáře z Vladivostoku přes Panamu až do Evropy. Jedná se o pět let stařený Panamský rum.

Mgr. Trávníček ve spolupráci s naší obcí chystá vydání knihy (ne)Zapomenutí legionářští bráskové ze Svatobořic a Mistřína, proto prosíme potomky legionářů o zapůjčení věcí, dokumentů, které by mohly být uveřejněny v knize. Artefakty po zkopírování budou majitelům vráceny. Zápůjčky můžete přinést do Obecního kulturního domu. Děkujeme

Iva Fimbingerová, pracovnice ObKD

Co bylo a co bude

Akce, které se uskutečnily ve III. čtvrtletí 2021

- 19. 9. Trh místních produktů, zámek Milotice (Mikroregion Nový Dvůr)
- 26. 9. Vinobraní, park pod kostelem (Mužský sbor a Klub vinařů)
- 5. 10. Zahájení tanečního kurzu pro žáky základní školy, KD
- 5. 10. Zahájení tanečního kurzu pro dospělé, KD
- 6. 10. Vernisáž výstavy Josefa Jaroslava Filipiho „Utajený malíř lágru“, KD
- 13. 10. Konference profesionálních knihovníků, knihovna
- 14. 10. Beseda se spisovatelem J. Holcmanem, knihovna
- 17. 10. Den seniorů, KD (Obec S-M)
- 25. 10. Beseda, „Legionáři ze S-M“, Mgr. F. Trávníček, KD
- 27. 10. Vernisáž výstavy fotografa Františka Synka, KD
- 13. 11. Sobotní hodová taneční zábava, KD, ZRUŠENO
- 14. 11. Hodová neděle - mše sv., průvod, taneční zábava (stárci, OÚ, KD)
- 16. 11. Hodová taneční zábava, KD, ZRUŠENO
- 4. 12. Zájezd do zlínského divadla na hru „Osobní poplach“ ZRUŠENO
- 19. 12. Zpívání u vánočního stromu

Plánované akce na I. čtvrtletí roku 2022

Leden

- 4. 1. Vernisáž výstavy fotografií skupiny KONTAKT, KD
- 8. 1. Závěrečná tanečního kurzu žáků 9. ročníku, KD (ZŠ)
- 14. 1. Hasičský ples, Sokolovna (SDH Svatobořice)
- 15. 1. Taneční a módní show, KD (Slovácký soubor Líčka)
- 22. 1. Dolňácký ples, KD (Slovácký krúžek)
- 29. 1. Reprezentační ples obce a SRPŠ, KD

Únor

- 12. 2. Disco ples, KD (SK Spartak)
- 20. 2. Dětský maškarní karneval, KD (Jednota Orel)
- 25. - 26. 2. Degustace koštu pálenek a likérů, KD (Mankyzy)
- 26. 2. Fašanková občůzka obcí

Březen

- 4. 3. 80. výročí zřízení Internačního tábora Svatobořice, výstava, Památník (KD)
- 5. 3. Maškarní ples, Sokolovna (T. J. Sokol Svatobořice)
- 5. 3. Otevření Památníku a muzea Internačního tábora Svatobořice, KD
- 5. 3. X. ročník mezinárodního koštu pálenek, likérů a domácích pomazánek, KD (Mankyzy)
- 12. 3. Dětská pěvecká soutěž J. Měchury, KD

Významné akce roku 2022

- 16. 7. Dožínky, park u dvora Svatobořice (KD a chasa)
- 19. 8. Senior Dance, park u dvora Svatobořice (obec a KD)
- 8. 9. 40. výročí otevření kulturního domu, beseda s výstavou, KD
- 4. 11. Koncert Czech Virtuosi, KD
- 18. - 21. 11. Hody, KD (chasa, obec)
- 26. 11. Pavlušiv Místřín, KD (DH Místřínanka)

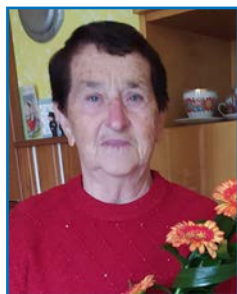
JUBILANTI

„Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za tebe.“

John Lennon

*Božena Strmisková
90 let*

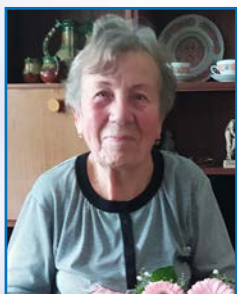
*Helena Dobešová
80 let*

*Marta Matláková
80 let*

*Jaroslava Slezáčková
80 let*

*Marie Maradová
80 let*

*Ludmila a Vladimír Kopřivovi
50. výročí sňatku*

*Františka a Stanislav Pastorčákovi
50. výročí sňatku*

*„Žij tak, jako kdyby byl tento den tvým posledním.
Ráno je nejisté, včerejšek ti už nepatří, pouze dnešek
je tvým.“*

Maxmilián Kolbe

Pozdrav ze senátu

Rok 2021 byl pro nás všechny velmi těžký.

Opět jsme se potýkali s projevy sucha, přívalovým deštěm a přibyl další přírodní jev - tornádo. To naše území zasáhlo a značně poznamenalo. Děkuji všem, kteří se jakkoli zapojili do pomoci s odklizením škod způsobených tornádem.

Stále nás velmi trápí COVID-19. Všichni s ním bojujeme, jak je jen v našich silách. Děkuji všem a zejména zdravotníkům, kteří pomáhají zvládat tuto pandemii.

Přeji vám krásné prožití svátků vánočních a do nového roku přeji co nejméně problémů, mnoho úspěchů, úsměvů a především hodně zdraví!

Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko

Pranostiky

Leden

- Co leden sněhem popráší, to únor s vichrem odnáší.
- O svatém Luciánu bývá často mlha k ránu. (7. 1.)
- Svatý Hilarius - vyndež saně, schovej vůz. (13. 1.)
- Na svatého Pavla pohoda - jistá boží úroda, a když sníh nebo déšť, to je pro hospodáře zlá zvěst. (25. 1.)
- Když není konec ledna studený, únor to dvakrát nahradí.

Únor

- V únoru z množství sněhu dobrá úroda svítá, mnoho ovoce a sena, však málo žita.
- Je-li únor mírný ve své moci, připílí s mrazem březen i v noci.
- Když tě v únoru zašimrá komár za ušima, poběhneš jistě v březnu ke kamnům s ušima.
- Na svatého Polykarpa bývá sněhu plná škarpa. (23. 2.)
- Svatý Matěj přidá polínko, svatý Josef dvě a Panna Maria celou náruč. (24. 2.)

Březen

- Březen umí sníh a led rozehrát, ale chce-li i nadělat.
- Na Anežku není radno sebou v trávě šítí, protože se celkem snadno vlčí neduh chytí. (2. 3.)
- Svatá panna Viktorie obrázky na okna ryje. (10. 3.)
- Napije-li se na Gertrudu z louže slepička, naškubě si na Jiřího i kravička. (17. 3.)
- Jaké Zvěstování Boží Matky - takové velikonoční svátky. (25. 3.)

Pranostika je žánr lidové slovesnosti. Jde o rčení, které se snaží dávat do souvislosti určité meteorologické jevy a roční dobu, založená na dlouhodobé lidské zkušenosti, potažmo i předpověď těchto věcí. Česká a moravská slovesnost jich zná na stovky. Výraz pranostika je odvozeno z latinského slova prognosis, tedy předpověď.

Údržby spojené se zimním obdobím

Zimní období neskýtá jen potěšení při pohledu na zasneženou krajinu zpoza mrazem ozdobené okenní tabulky, ale i záležitosti a problémy spojené s vytápěním obydlí.

Vytápění – jako příčina požáru

Jednou z příčin vysokého počtu úmrtí při požárech je neopatrnost lidí při vytápění svých domovů. Při provozu topidel (kamna, krby, radiátory, tepelné konvektory, infrazářiče) lidé ne vždy dodržují potřebná bezpečnostní pravidla, mnohdy zanedbávají údržbu topidel a kouřovodů (komínů). Hasiči tak během topné sezóny každý týden vyjíždějí k požárům komínů, střech, zařízení k topení nebo nevhodně uskladněných topiv.

Mezi nejčastější závady v této oblasti patří:

- **nedodržení bezpečné vzdálenosti hořlavých předmětů alespoň 1 m od tělesa komínu**
- **neomítnutý komín, spáry v komíně**
- **nesprávně provedený prostup, prostup kouřovodu hořlavou stěnou**
- **nedodržení bezpečné vzdálenosti od topidla**

Od roku 2011 platí nařízení vlády č. 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv. Zmíněný předpis stanoví podmínky požární bezpečnosti při provozu spalinových (komínových) cest, frekvenci jejich kontrol a čištění. Upravuje také to, kdy a kým se provádějí revize spalinových cest a za jakých podmínek lze provádět vypalování komína.

Hlavní změny:

- Výrazně se zmírnily požadavky na kontroly spalinových cest. Dle předchozí vyhlášky bylo v případě komínu, do kterého jsou zapojeny spotřebiče na tuhá nebo kapalná paliva s výkonem do 50 kW (klasická kamna zn. Petra)

povinností provádět čištění popř. kontrolu šestkrát ročně. Dle nového předpisu postačuje 3 × ročně.

- V případě plynných paliv jsou povinni provozovatelé čistit nebo kontrolovat spalinové cesty pouze jednou ročně bez ohledu na výkon připojeného spotřebiče.

V případě fyzických osob nedošlo ke změně a povinnost kontroly (odbornou osobou) a čištění komínového tělesa zajišťuje majitel objektu (může provádět sám majitel).

Komín

Povinnost čištění komínů nebo kontroly komínové cesty hasičům za běžného stavu ze zákona nepřísluší. V případě požáru a podezření na příčinu vzniku od komínového tělesa může vyšetřovatel hasičů zjišťovat, v jakém stavu jej majitel nemovitosti udržoval, tj. zda prováděl čištění a kontroly spalinové cesty. V tomto případě bude poskytovat informace příslušné pojišťovně, která může na jejich základě krátit plnění pojistné události (vypáčenou částku).

Upřesnění pojmů:

Čištění – majitel nemovitosti s topidlem o výkonu do 50 kW může provádět sám. Dle právního předpisu musí být prováděno 3 × ročně.

Kontrola spalinové cesty – kontrolu musí provádět vždy pouze tzv. osoba odborně způsobilá, tj. komíník s průkazem odbornosti. Tato kontrola se provádí 1 × ročně.

Revize – revize se provádí vždy před zahájením užívání komínu, dále vždy při změně topného média, výměně spotřebiče nebo jeho nové instalaci.

Lhůty kontrol a čištění spalinové cesty, vybírání pevných znečišťujících částí a kondenzátu a čištění spotřebiče paliv za období jednoho roku:

Výkon připojeného spotřebiče paliv	Činnost	Druh paliva připojeného spotřebiče paliv			
		Pevné		Kapalné	Plynné
		Celoroční provoz	Sezónní provoz		
Do 50 kW včetně	Čištění spalinové cesty	3x	2x	3x	1x
	Kontrola spalinové cesty	1x		1x	1x
	Výběr pevných (tuhých) znečišťujících částí a kondenzátu	1x		1x	1x
	Kontrola a čištění spalinové cesty	2x		1x	1x
Nad 50 kW	Výběr pevných (tuhých) znečišťujících částí a kondenzátu	2x		1x	1x
	Čištění spotřebiče paliv	2x		Nejméně podle návodu výrobce	

Doplňující pravidla k tabulce:

1. Za sezónní provoz se považuje provoz spalinové cesty pro spotřebiče paliv po dobu nepřesahující v součtu 6 měsíců v kalendářním roce.
2. U jednovrstvého (nevyvložkovaného) zděného komína pro spotřebiče na plynná paliva se lhůty kontrol a čištění řídí lhůtami kontrol a čištění spotřebiče na pevná paliva. Při kontrolách a čištění dvakrát ročně se tyto činnosti provádí v průměrných časových odstupech, přičemž mezi jednotlivými kontrolami nebo čištěními nesmí uplynout doba kratší 6 měsíců.
3. Při kontrolách a čištění třikrát ročně se tyto činnosti provádí v průměrných časových odstupech, přičemž mezi jednotlivými kontrolami nebo čištěními nesmí uplynout doba kratší 4 měsíců.
4. Pojistný (rezervní) komín používaný pro odvod spalin ze spotřebiče na pevná paliva v případech, kdy nelze zajistit topení jiným způsobem, se kontroluje a v případě potřeby i čistí nejméně jedenkrát za rok.
5. Spalinová cesta určená pro odvod spalin ze spotřebiče na pevná paliva sloužícího v živnostenské provozovně k přípravě pokrmů se kontroluje a čistí jedenkrát za dva měsíce.
6. Ve stavbě pro rodinnou rekreaci se kontrola čištění spalinové cesty provádí nejméně jedenkrát za rok.

Zvýšenou pozornost je třeba věnovat **správné instalaci a údržbě topidel**. Vždy se řiďte návodem výrobce, který musí být připojen k výrobku. V žádném případě neinstalujte topidla bez odborné pomoci.

Vždy je třeba dodržovat **zásadu bezpečné vzdálenosti** topidla od dalších předmětů v místnosti, stavebních konstrukcí a podlahových krytin.

Pokud není možné bezpečný odstup dodržet, musíte zajistit alespoň kvalitní **tepelnou izolaci**. Jakékoliv hořlavé látky a předměty, které se mohou vznítit (ba i obyčejný hadr), skladujte pokud možno co nejdále od topidel. V žádném případě neodkládejte na topné či ohřevné plochy jakékoliv hořlavé předměty. Pozor zejména na barvy nebo laku.

Topné těleso na pevná paliva zabezpečte **ochrannou (nehořlavou) podložkou** pod topidlem, které znemožní vznícení podlahy tvořené hořlavými materiály a zabrání také žhavým uhlíkům vypadlým z kamen zapálit okolní předměty. Ochranná podložka by u všech spotřebičů na pevná paliva měla přesahovat půdorys spotřebiče nejméně o 30 cm před příkladacím a popelníkovým otvorem a 30 cm na bočních stranách, v případě tepelného spotřebiče k vaření se jedná o 60 × 30 cm. U krbu jsou zásady ještě přísnější (izolační podložka o 80 a 40 centimetrů).

Pokud máte **plynové vytápění**, dodržujte lhůty revizí plynových spotřebičů (zpravidla 1 × za 3 roky) a pravidelně kontrolujte, zda správně fungují. Nebezpečí hrozí zejména u otevřených spotřebičů, kde při samovolném uvolňování plynu **může dojít k otravě**. Uživatelé plynového kotle musí minimálně jednou ročně zajistit kontrolu celého spalovacího procesu, čistotu hořáků počínaje a funkcí pojistkového ventilu či termostatu konče.

Topidla potřebují pro svou správnou funkci **dostatečný přívod vzduchu**. U některých druhů topidel (např. u karmy) hrozí v případě nedostatečného odvětrání otrava oxidem uhelnatým.

Každé topidlo a komín je konstruováno na určitý druh paliva a jeho používání je nutné dodržovat. Pokud přejdete z jednoho druhu paliva

na druhý (např. z plynového vytápění na topení dřevem), vždy si nechte u odborníků zkontrolovat, zda je váš komín pro tuto změnu vhodný.

Pro topení nepoužívejte nic, co do kamen nepatří - např. biologický či jiný odpad (sláma, umělohmotné lahve apod.). Má to nejen nezanedbatelné ekologické důsledky, ale zvyšuje se i riziko poškození kotle, kamen, kouřovodu nebo komína, čímž roste také nebezpečí vzniku požáru.

Dávejte si pozor i na spalování vlhkého dřeva, komín se přitom zanáší větším množstvím sazí a tím se zvyšuje i riziko požáru. Klesá jeho výhřevnost, odpařená voda navíc negativně působí na tepelnou techniku a proces spalování.

Kamna na pevná paliva **nesmíte nikdy zapalovat pomocí vysoce hořlavých kapalin** (např. benzinu), vždy hrozí vznícení hořlavých par a vážné zranění.

V případě topidel na pevná paliva dávejte bedlivý **pozor na žhavý popel**. Nechte jej zcela vychladnout a pak uložte do nehořlavých nádob (např. kovu), které jsou neporušené, uzavíratelné a umístěné v bezpečné vzdálenosti od hořlavých látek a stavebních konstrukcí z hořlavých hmot. Vyvarujte se ukládání žhavého popela do plastových popelnic, ty se totiž mohou pak zárem zdeformovat. Kvůli špatnému uložení popela každoročně dochází k požárům nejen popelnic a kotelníků, ale i obytných a hospodářských budov.

Nesmí se však zapomínat ani na k tepelným spotřebičům připojené **komíny** (zpravidla vislá konstrukce s jedním nebo více otvory, které slouží k odvodu kouře z tepelných spotřebičů) a kouřovody (roura spojující kamna se spalínovou cestou, respektive komínem).

Komíny a kouřovody s připojenými tepelnými spotřebiči se musí udržívat v řádném stavebně technickém stavu. Konkrétně to znamená například udržování **celistvosti a neprodyšnosti komínového pláště**, i starší komín by měl být řádně vyspárován a pokud možno omítnut. Požáry často vznikají například žhnutím **trámů zazděných v komíně** (obvyklé zejména u starších staveb).

Kouřovod vedoucí z topidla do komínového tělesa musí být **správně izolován**.

Dbejte na **řádné zaústění** kouřovodu do komína, dodržujte návody a technické podmínky stanovené výrobcem tepelných spotřebičů. I v případě komína může mít zanedbání neblahé následky. Špatné (netěsné) zaústění kouřovodu do komínového tělesa může díky nekontrolovatelnému uvolňování zplodin způsobit vážné poškození zdraví. Neudržívaný komín rovněž zvyšuje riziko výbuchu kamen.

Pamatujte, že sebemenší nečistota v komíně může způsobit velké nepříjemnosti, ať již dlouhodobé žhnutí a následný otevřený požár nebo otravu lidí jedovatým oxidem uhelnatým. **Pravidelné vymetání sazí v komíně** a vybírání odpadu by mělo být proto samozřejmostí, stejně jako kontrola jeho technického stavu. Pro ještě přijatelné zajištění bezpečnosti byste měli provést **čištění a kontroly komínů a topidel alespoň před začátkem topné sezóny a po jejím skončení**. Pryč jsou ty doby, kdy kominík obcházel dům od domu a sám si hlídal svůj rájón. Dnes řádné čištění a kontrolu komínů si prostřednictvím kominické firmy musí zajistit majitelé objektů sami.

Ačkoliv čištění vlastních komínů lze teoreticky provádět svépomocí, lepší je se spolehnout na odborníky - kominíky. Ti by měli provést revizi komínu i v případě, že se chystáte ke komínu připojit

jakýkoliv spotřebič, nebo hodláte změnit druh paliva. O provedení čištění vydá kominík doklad.

K požáru může dojít i od nedostatečně **zajištěných či netěsných komínových dvířek**, z nichž pak mohou vylétat jiskry či žhavé materiály. Vybírací dvířka u paty komínu by neměla být nikdy umístěna v obytných místnostech, pevně uzavřena musí být i vymetací dvířka na půdě.

Zásada bezpečné vzdálenosti platí také pro komínové těleso, hořlavé látky by od něj měly být v půdních prostorách vzdáleny nejméně 1 metr - riziko zvyšují zejména textil a seno. Do komínového zdiva nesmí zasahovat ani k němu těsně přiléhat žádné hořlavé stavební prvky (jako konstrukce krovu, stropu, obložení apod.). **Za nezávadný stav komínů nese odpovědnost správce nebo majitel objektu, ne kominík.**

Používání komínů, u nichž byly zjištěny závady, je zakázáno.

Pamatujte, že zkontrolovaný a dobře vyčištěný a seřízený tepelný spotřebič přináší nejen spolehlivější provoz a požadovaný výkon, ale i významnou úsporu paliva.

Z dostupných materiálů zpracovala

Lenka Gajdová

Instalace betlému před OÚ

Oprava chodníku před farou

Dýňový týden v MŠ Mistřín

Na hody si hrály děti v MŠ Svatobořice

Podkověňka při vystoupení v parku pod kostelem

Scénka při vinobraní v podání mužského sboru

Průvod jde pro první stárku v hody

Stárci Petr Varmuža s Adélkou Mrkůsovou a Ondřej Výlet s Aničkou Hajnou

Slovácký soubor Lúčka a Slovácký krúžek po vystoupení ve skanzenu ve Strážnici

Mladí hasiči SDH Svatobořice na exkurzi v muzeu IT

Nové značení v obci

Žáci školy v Praze na výstavě Sluneční králové

Při zápasech na kuželnkách bývá plno

Vydařené cvičení v přírodě žáků 1. stupně

Ve skanzenu si žáci vyzkoušeli sběr brambor

Balení misijních perníčků

Prodej misijních perníčků

Mužský sbor z Vacenovic

Kdo dál?

MŠ Mistřín pouští draky

Krojovaná mládež po děkovné mši P. Bedřicha

Scénka při vinobraní

Rezedky v průvodu v Kovářově

Mládí stolního tenisu

Poslední pochod do Milotic s tématem Budoucnost v r. 2019.

Vážení milovníci silvestrovských pochodů,
po loňském zrušeném silvestrovském pochodu jste se určitě všichni těšili na ten letošní - do Skoronic. Dokonce už bylo vyhlášeno letošní téma - DOPRAVA. Nám připadla letecká doprava. Na obci jsme již vymýšleli, s jakými kostýmy a doplňky se na cestu vydáme. Bohužel, než jsme stihli vše vymyslet a připravit, přišla (možná i trochu očekávaná) zpráva, že silvestrovský pochod se ruší z důvodu zvyšujícího se množství pozitivních občanů v obcích. Tak letos zase nic. Ale vy neseďte doma, vydejte se sami na vycházku s rodinou a užijte si ten poslední den v roce ve zdraví, lásce a pohodě. A příští rok to snad už vyjde ☺.

Zimní zpravodaj obce Svatobořice-Mistřín

Ročník 27, číslo 4/2021 • Čtvrtletně vydává Obec Svatobořice-Mistřín • Povoleno Ministerstvem kultury ČR, č. j. MK ČR E 12431 • Periodický tisk územního samosprávného celku • Řídí redakční rada při OÚ • Tel. 518 620 237 • Grafický design, typografie a tisk Tiskárna Šiki Kyjov

Internetová verze na adrese <http://www.svatoborice-mistrin.cz/obecni-urad/zpravodaj-obce/2021/> • Uzávěrka tohoto čísla byla 18. 11. 2021 • Číslo 4/2021 vyšlo 15. 12. 2021

Uzávěrka čísla 1/2022 bude 4. 3. 2022 • Číslo 1/2022 vyjde 31. 3. 2022

Příspěvky čtenářů neprocházejí jazykovou úpravou • Redakce si vyhrazuje právo na jejich krácení
Redakční spolupráce: PaedDr. Jindřiška Faiglová • Uveřejněné názory a stanoviska nemusí být
vždy totožné s názory vydavatele • Materiály se přijímají u p. Gajdové na Obecním úřadě

Svatobořice-Mistřín nebo na e-mailové adrese: fakturace@svatoborice-mistrin.cz

Děkujeme za každý Váš příspěvek • Náklad 1300 ks • Neprodejně!